

גליון מיוחד
ראש השנה תשפ"ד

לדאור כאור – סביחות הדרכים את נסיעת רבנות אל פי ישראל אל צדיק הדורות הנחל נכע מקור הכבוד.

חאירה פניך על עבדך

החסיד שנפטר מן העולם ובלבד שלא יתנתק מאורו של הרבי • המסירות נפש שאינו חוזר ריקם כאשר דור רביעי ישובו הנה • סיפור התקרבות המופלא מנכדו של הרה"ח ר' צבי רוזנטל • **בצילו המדתי**

מצאתו ועד שובו...

איך יוצאים לדרך? • מה עושים כשמגיעים לאומן? • מה בין תיקון הכללי לוידי דברים? • כיצד מתנהגים בציון הקדוש? • **הדרכה מפורטת לכל באי שערי ציון**

מרגיש התרחקות? סימן שאתה בדרך הנכונה // אור בהירות הדרך של חבורת טולטשין בדרך נסיעתם לעיר הגעגועים אומאן

ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם

E. Kahana

הזכות להגיע לרבינו מתוך יישוב הדעת

ילדים ובחורים, אברכים וזקנים, תלמידי חכמים, בעלי בתים וכלל אנשי חסידי ברסלב מכל רחבי תבל, מתאחדים השנה להביא דרוזן לרבינו לכבוד ראש השנה

200,000 שעות תורה

דירה פרטית באומן

בפרויקט היוקרתי 'אומן בורג'

ללא שום תמורה כספית!

על כל שעת תורה באומן ובדרכים - יכנסו הלוואים במסגרת 'בצל רבינו' להגרלה על חבילת מתנות יוקרתיות, כאשר גולת הכותרת היא, הפרס הראשון בהגרלה ההיסטורית, דירה פרטית במרכז אומן, בקירבה הייחודית שכל ברסלביר חסיד חולם עליו.

יש אף את הזכות לזכות אומן לזכות אומן

הזדמנות היסטורית, לזכות בדירה הינם במרכז אומן!!!

לפרטים נוספים, עקבו אחרי המודעות בריכוזי אנ"ש.

אומן.

שמטונה 'בצל הרבי'.

פרוייקט 'בצל הרבי' מציב שאיפה ועוד של מאתיים אלף שעות לימוד התורה בימי הקיבוצין הקדושים, כששלשם כך הקדישו בארגון תקציב עתק בסך מאות אלפי שקלים למען עידוד התורה ולומדיה.

'לא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע', וכדי להתגבר על היצר בשעות הרבות בדרכים ובכלכלו ששורר באומן מתפרסם בימים סדרת הגרלות ענק, הכוללת חבילות מתנות בשווי עשרות אלפי שקלים, כשהפרס המרכזי הינו דירה פרטית ומאוברת בעיר אומן.

בזאת מבקשים להבטיח כי יהיה הרבון משמעותי לכלל הלומדים לא להפסיד אפילו רגע של ניצול הזמן, ואף אם יבוא היצר וילחש מזה שילחש, נענה לעומות כי גם אם הדבר קשה אך גם הוא יצטרך להודות כי פרסים שווים כאלו אמורים לסתום את פיו...

דברי חז"ל כי 'לפום צערא אגרא', מקבלים משמעות כפולה בימים אלו, בדרך הארוכה והמינעית עד לאומן.

כשהשנה, בעקבות המלחמה המשתוללת באוקראינה והשבתת שדות התעופה, הרי שכלל אנ"ש נאלצים לשהות בדרכים עשרות שעות במצטבר, כשהדרך מפתח הבית ועד לאכסניה באומן לוקחת לעיתים יממה ואף יותר.

קושי מיוחד הוא בשדה התעופה עצמו המלא במרעין בישון, בידוע לכל, כמו גם העובדה כי בכל רגע צריך ללכת למקום אחר כדי לסדר חלק נוסף בנסיעה, מנביר את הקושי עוד יותר.

מזהרנות כבר קבע כי אחר שזכנו לתורתו של רבינו הקדוש הרי שניתן לזכות ולחת 'דין והשבון' אפילו על יום הנסיעה, וזאת כאשר עושים ככל אשר לאל ידנו במסגרת המציאות בה אנו מצויים.

בחלק מהמטרה הנכספת אותה הציבו בראש פרויקט 'בצל הרבי' לפיה אנו מעוניינים שאפילו רגע קט לא ילך חלילה לריק, החליטו להכפיל את שווי הנקודות הניתנות בדרכים כשהכפלה כפולה ניתנת על לימוד בשדה התעופה, ולפום צערא – אגרא.

תקוותנו כי כללות אנ"ש זכו לנצל היטב ימים קדושים אלו, ויביאו בבוח הרבים להשגת היעד הנכסף של 200,000 שעות תורה מתנה לרבינו!

לפרטים נוספים על סדרות ההגרלות עקבו אחר המודעות.

לרישום להגרלה חייגו 073-3103017 כמו כן ניתן להירשם במערכת נדרים פלום ובחורי הישיבות והחברות אצל ראשי החברות

בשנים האחרונות הורחבה המהפכה, כשראשי הארגון הבינו כי ישנו מחסום שעדיין לא נשבר, והוא החוסר בספרי קודש. גם כאן לא נחו העסקנים המסורים על שמריהם, ובמבצע בזק הובאו לאומן רכבות רכבות של ספרי קודש, שכולם נברכו בכריכה מהודרת ואיכותית למען עמרו ימים רבים.

הספרי חולקו בעשרות בתי הכנסת בעיר אומן, ללא שום תמורה כספית והיוו המשך למהפכת התורה שהחלה בייסוד 'היכל התורה' כשבעת, בסיומן 'אומן של תורה' הרי שלא רק היכל התורה היו מקום שקט ונח ללימוד, אלא כל העיר אומן כולה, על עשרות בתי התפילה שבתוכה, הפכו למוקדי לימוד מרכזיים בזכות אותם עשרות אלפי ספרי קודש שהופצו לכל דורש.

בנוסף לזאת, גם בימים אלו עדיין דואגים כל העת להביא עוד ועוד ספרים לאומן, וזאת לאור הריבוי המבורך בעיבור המשתתפים בקיבוץ, ובמטרה לענות על הביקוש הרב שבקושי נענה.

'צדיקים מלאכתם נעשית על ידי אחרים' קובעים חז"ל. בארגון 'אומן של תורה' שעל ידי 'היכל התורה אומן' הוותיק, ראו זאת בחוש.

לאחר שנים רבות בו הארגון היה כביכול בודד במערכה, כשהוא היה היחיד שגשא את העול וארגן את מהפכת לימוד התורה באומן, נראו סוף סוף הפירות בדמות עוד ועוד היכלי לימוד שנסדו במקומות שונים, בשיתוף פעולה הדוק עם הארגון, במטרה להרחיב תורה עוד ועוד.

כך זכנו להתייסדות עוד ועוד מקומות לימוד במיקומים שונים באומן, וכיום יש לכל דורש ומבקש מקום בו הוא יכול ללמוד ללא הפרעה, במקום הטבעי אליו הוא רגיל או לחלופין קרוב למקום אבסנטי.

השנה, לקראת ראש השנה תשפ"ד, החליטו בארגון על יוזמה חדשה ומהפכנית.

אין זה סוד כי הדרכים המשובשות והארוכות, כמו גם הרעש וההמולה הטבעית ברחובות אומן מונעים מרבים את היישוב החדע הבסיסי כדי שיוכלו לשבת וללמוד.

מאידך, אין חולק כי גם בימים אלו אין שום פטור מלימוד התורה, ופשוט וברור כי אם הדרכים הקדושים והבהירים לרבינו הקדוש יופרו בתורה וניצול הזמן הרי שאור בהירוחם יוכפל עשרת מונים.

לכן, כדי לזכות מצד אחד לריבוי שעות לימוד התורה באומן, ומאידך להתגבר על הקושי העצום בלימוד בדרכים החליטו בארגון 'היכל התורה אומן' לצאת בפרוייקט האיר

המילה שמרטיטה כמה וכמה נימים בליבו של כל ברסלבר חסיד.

העיר, ששום דבר לא מעניין בה כמו מה שניבץ במרכזה, המקום המוכן לו לרבינו הקדוש מששת ימי בראשית.

מזבת האבן שמהווה אבן שואבת למאות אלפי איש בכל העולם.

זכות בימים אלו, 'נוסעים אנחנו אל המקום! אנו זוכים, כולנו, רכבות איש, לנסוע אל עבר הציון המצויינת, לשפוך את לבבנו כמים, ולקיים רצון צדיק שציוה להתקבץ אליו על ראש השנה.

כאן באומן תוכלו למצוא חבורות רבות ומגוונות על קדושת הקיבוץ, על סגולת הימים - ימי הדין הקדושים, על ציונו של רבינו הקדוש, ועוד ועוד.

במאמר זה נבקש לנעוץ דווקא בנקודה פחות מדוברת, אבל לא פחות מרכזית.

והיא: לימוד התורה הקדושה דווקא בימים אלו, דווקא בימי הקיבוץ הקדושים, בדווקא בדרך הבהירה לרבינו, דווקא בבית פעור, בשדות התעופה והמטוסים, דווקא בשקשה, דווקא כשיש טרדות רבות כל כך, כשיש הזמן דברים להספיק, דווקא אז.

המאמר שאתם קוראים כעת, נועד להמשיך ולהגביר את המפכת התורה שהחלה לפני שלושה עשר שנים, כולן שוות לטובה.

מאז נוסד 'היכל התורה אומן', חלה באומן מהפכה רבתית אם עד אז כמעט ולא היה פניה של יישוב החדע באומן, ולצד ההתעוררות העצומה והנראה בציון הקדוש אשר אין דומה לו, היה מורגש חסר ממשי בפניה של רוגע ושלווה בו וכולו לצלול בים התורה בלי טרדות ובלבולים, הרי שבהתפשט הבהירה המרגנית כל לב על התייסדות 'היכל התורה' המיועד ומוקדש כל כולו אך ורק ללימוד התורה בלי שום מונעים ומפריעים, קיבלוהו כלל אנ"ש בשמחה וטוב לבב, בידיעה ברורה שמעתה ואילך ישנו מקום שקט בו יוכלו לשקוד על דלתות התורה כאוות נפשם.

הגדילו לעשות בהנהלת הארגון שייסד את 'היכל התורה אומן' ואף נקרא על שמו, ויצאו כמיים נוסף שמטרתו להרחיב היילים לתורה, ובמסגרתו ייסדו מסגרת לימוד איכותית לבחורי הישיבות עם מלגות מוגדלות והגרות נדידות.

עם הזמן הדבר הפך לעובדה מוגמרת עד כדי כך שהבחורים הצעירים כולל כאלו שכבר הספיקו להינשא מאז, אינם מכירים כלל מציאות אחרת לבד מזאת המוכרת להם, ולפיה היכל התורה היו חלק מהתנף המאפיין את ימי ראש השנה באומן.

היהודים לקראת תשפ"ד שנת

כל ספרי רבינו זצ"ל פורמט - כ"ס

חדש!
צורה נאה מהודרת
כריכה רכה
דמוי עור

כולל:
ליקוטי מוהר"ן ב"סרכים
ספר המידות
סיפורי מעשיות
שיחות ושכחי הר"ן
חיי מוהר"ן
עלים לתרופה ב"סרכים
ליקוטי תפילות ב"סרכים
ליקוטי עצות
השתפכות ומשיבת נפש
שמות הצדיקים עם תיקון הצניח

ספה"ק ליקוטי הלכות

כ"ד כרכים
פורמט - כ"ס באותיות כהירות
ממש כמו גודל רגיל!

לכמויות גדולות ולהאזין לשיעורים יש להתקשר להמכון

בארה"ב 718.750.2010 בארה"ק 02.673.4182 באירופה 044.777.485.6767

גם בזמן המלחמה
לא מתפשרים
על הכשרות!

למרות כל הקשיים העצומים
שגורמת המלחמה באוקראינה,
מטבחי מלון חושן באומן מתהדרים
בתעודת הכשרות של "העדה החרדית",
וניתן להזמין סעודות וארוחות
בכשרות מהודרת בשבתות ובכל ימות השבוע.

בהשגחת הבד"ץ
ירושלם
העדה החרדית

הזמינו כעת

אצל סוכני הנסיעות

סמארטכיון בציון? לא יקום ולא יהיה!

כשתגיעים בקדושה הלב נפתח!

השתפכות הנפש שהיתה לעובדים באומאן, בפדט בשהותם
אצל ציון רבנו, אינה נתנת כלל לתאור, והיה מתקיים בהם הכתוב
(איכה ב, יט): "שפכי צמים לנח נוכח פני ה'", כפשוטו ממש,
כי לבם היה נפתח ומעיניהם זולגות דמעות צמים ממש, מגדל
ההתעוררות ושברון הלב.
(שיע"ק ח"ד שס"א)

אומרים **לא** לסמארטכיון בציון!

ומי נשזכה להיות על ראש השנה

נתיבים לשנה טובה

חברת נתיבים טורס מקדמת בברכה
את רבבות העולים להסתופף
על ציון רביה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א

שנה טובה ומוחזקה

נתיבים טורס

משהו נפלא קורה לך!

איתכם בכל נתיב שתבחרו

מוקד הזמנות:

02-6338444

ארוחות

נסיעות

לינה

טיסות

משרדינו באומן לשירותכם: מתחם האוטובוסים, טל': 380-893-202-444

תזכר עניינים

10 "איך וויל בלייבן צווישן אייך" // מבוא

12

מה נדרש מאתנו בכדי לזכות בדיון? // מאמר הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

18 תיקוני ראש השנה אינם תלויים בהרגשת התעוררות הלב // די חבורה אין טולטשין

20

סיפור התקרבות הר"ר רבי יוסף שלמה קרפמן שבזכות המסירות נפש של סבו זכה להתקרב לרבינו הק' // בצילו חמדתי

26 מהיכן שואבים כח להתגבר על המניעות שיש מהנסיעה לאומאן על ראש השנה - שיחה מיוחדת עם הגה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א // האירה עיני

29

איך יוצאים לדרך? • מה עושים כשמיגיעים לאומן? • מה בין תיקון הכללי ליוזי דברים? • כיצד ההנהגה בציון הקדוש? // הדרכה מפורטת לכל באי שערי ציון

50 הסוד העומד מאחורי המפעל האדיר 'מערכת ברסלב' // סקירה מיוחדת על כל הפעילות של המערכת

יוצא לאור ע"י

קו הטלפון לכלל חסידי ברסלב, המשמיע ברמה את דבר ה', אמרות טהרות מבוחרים דצדיקייא, בעזר ותעצומות, קול חוצב להבות אש, מפי חסידים ואנשי מעשה, שמעו ותחו נפשכם.

ארה"ק: 025.808.321

ארה"ב: 605.313.1800

ענגלאנד: 0330.390.0487

בעלגיע: 323.808.1775

להערות והארות וכן כל הרוצה ליטול חלק בהוצאות המרובות ניתן להשאיר הודעה בשלוחה 1<8

עיצוב ועריכה גרפית:

EBLUM

תמונות: בעולמה של ברסלב, ברסלב נייעס, ברסלב גלובל, יוסף גולדברג

חברת דרך צדיקים

מקדמת בברכה
את אלפי לקוחותיה
ואת רבבות העולים
אומנה לקיים את ציווי
הרבי הקדוש ולקחת
חלק בקיבוץ הקדוש,
ומאחלת לכל באי עולם

הדברים האלה שישם שד אדם עליהם
קריצת צדיקים להאבות

שנה טובה

שנה של שמחה
שנה של חורגה
שנה של קרבת אלוהים
שנה של ישועה
וגאולה שלירה
שנה שיזרח בה אור
של משיח על פני רבב

”ודע כל פעול כי אלה פעלתו ויבין
כל יצור כי אלה יצרתו ויאמר כל
אשר נשנה באפן, ה' אלוהינו
ישראל נאך ומאכזרו בכל משלה”

02-54-10-100

יחוסלים: ארזי הבירה 49 | בני ברק: רבי עקיבא 62 | בית שמש: יחזקאל הנביא 63

"איך זייל בלייבן צווישן אייד" אַני רוֹצֶה לְשָׂאָר בֵּינֵכֶם

את צאן מרעיתו. ואהבתו אליהם והתקשרותם יחד מוסיפה ומתעצמת יותר ויותר.

"זֶה סְמוּךְ שְׂמֵעֵתִי מֵאֶחָד מֵאֲנִישֵׁי שְׁלֹמֹנִי מִלְדָּזָיו, שֶׁשָּׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּעַת שְׁדָּבַר עִם אֲנִשֵׁי לְדָזָיו מֵעַנְּנֵי הַחֹלְאֹת שֶׁלוֹ בְּתַחֲלֹתוֹ, שֶׁמִּכְרַח לְהִסְתַּלַּק עַל־יָדַי זֶה, וְדָבַר אִזּוֹ מֵעַנְּנֵי קִבְרוֹ, אִזּוֹ אָמַר בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: אֲנִי רוֹצֶה לְשָׂאָר בֵּינֵכֶם - אִיךָ וְוִיל בְּלִיַּיִן צְוִיִּשֵׁן אִיִּי, וְאַתֶּם תְּבֹאוּ עַל קִבְרֵי וְכוּ'."

"וְזֶה הַדְּבָר יָקָר בְּעֵינֵי מֵאֵד מִה שֶׁשָּׁמַעֵתִי בְּשִׁמוֹ זֶה הַלְּשׁוֹן בְּפִרְשׁוֹ שֶׁאָמַר: אֲנִי רוֹצֶה לְשָׂאָר בֵּינֵכֶם, כִּי כָּל הַעוֹלָמוֹת תְּלִוּוּנִים בְּזֶה מִה שֶׁשָּׁאָר בֵּינֵינוּ:

"איך וויל בלייבן ציוושן אייך" - זה היה חפצו וזה בעצם שלימות תכליתו, ומהרצון העליון הזה, כמים פנים אל פנים, שאובת נסת ישראל הדבקים בקדושת הצדיק, את האהבה והערגה בכיסופים והגעגועים לילך ולנסוע לבוא ולהשתטח ולהימצא קרוב למקום גניזת עצמותיו הקדושים.

ואכן, הישארותו ביננו היא כפשוטו ממש. הוא עדיין צופה ומשגיח בעין פקוחה ורחומה על כל נשמה ונשמה ששם ישראל נקרא עליה, להחיותה לרפאותה ולהחלימה, וכבחיים חיותו הוא נמצא ומצוי ולבו ואוזנו כרויה להקשיב לבאים אליו בכל עת ובכל זמן, וביותר בבית ציונו הקדוש, וכפי ששח בפשטות לבתו הצדקת בטרם הסתלקותו:

"כִּשְׁהָיָה בְּאוֹמָן שָׂמַע בְּבֵיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעֲקִים עַל הַבֵּית עֲלִמְיוֹ עַל קִבְרֵי אֲבוֹתָם שֶׁדָּרְבָּם לְצַעֵק וְלְהִתְפַּלֵּל שָׁם בְּקוֹל מִר פְּנֵהוּג וּפְעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיָּתָה צוֹעֲקַת שָׁם עַל קִבְרֵי אֲבִיהָ: אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מִר מֵאֵד וּבִתּוֹ תַּחֲוִיה הִיָּתָה עוֹמְדַת אֲצִלּוֹ אִזּוֹ עָנָה וְאָמַר לָהּ: הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֲקַת בְּכֻנָּה הַיֵּטֵב אָבִי אָבִי, אָבֵל אֲבֵל אֲבֵל אֵינִי בְּכָאן כָּלֵל וְכוּ'."

"וְאָמַר אִזּוֹ: אָבֵל אֲצֵל הַצְּדִיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שֶׁמָּא אֵינוֹ שָׁם כִּי מֵיִתַּת הַצְּדִיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שֶׁיוֹצֵא מִחֶדֶר לְחֶדֶר אַחַר וְהִמְשִׁיל אִזּוֹ לְבַתָּה עַל עֲצָמוֹ: כְּמוֹ שֶׁאֵין עֵתָה בְּחֶדֶר זֶה וְאַחַר כֵּן אֵין יוֹצֵא מִחֶדֶר זֶה וְנִכְנָס לְחֶדֶר הַשְּׁנַי וְסוּגַר הַדְּלָת אַחֲרֵי אֵם אֵתָה תְּבֹאוּ אֲצֵל הַדְּלָת וְתַצַּעֵק אָבִי אָבִי וְכוּ' לֹא אֲשַׁמְעֶה דְּבָרֶיךָ!?"

"כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמִה פְּעָמִים שְׁרָמְזוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּמִה גְדוּלָּה הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שֶׁיִּצְפֶּה לְבֹאוֹ עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא כִּי בְּיָדָיו יִשְׁמַע דְּבָרָיו וְיַעֲזֹר וְיוֹשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מִה דְּאֶפְשָׁר."

גליון 'האירה' זה, המופיע לקראת יום גנוסיה דמלכא, הקיבוץ הגדול הקדוש על ראש השנה במחיצת רועה הרועים - היוצא לאור על ידי 'מערכת ברסלב' - נערכו מאמרים ושיחות חיזוק ופרקי הדרכה לתועלת כלל באי הקיבוץ הקדוש, למען דעת על מה נאספנו ובאנו אל ראש בני ישראל וכיצד אנו שבים מאיתו, לחדש ימינו ולהקיץ משנתנו לאור באורו פני מלך חיים.

קיבוץ הגדול והקדוש בעיר אומן על ימי ראש השנה, הוא התגלות מוחשית שאין כדוגמתה, לאמיתת נצחיות אורו והצחצחות של אור שבעת הימים רבינו הקדוש הנחל נובע מקור חכמה זיע"א.

מי ראה כאלה, מראה אדיר ומרהיב, התקבצות רבבות אלפי ישראל מכל תפוצות תבל, משלל הגוונים החוגים והעדות, כשהם מסתופפים יחד בהתקשרות ואהבה עזה סביב מקום מנוחותו של המנהיג הרחמן, ומשאלה אחת יוקדת בלבם: התגלות כבוד מלכותו יתברך שמו בעולם.

מי עוד שמע כזאת ומי היה מאמין שבדור שנסתם בו כל חזון המתנסה בפיתויים עצומים, ובמצב שכזה כשתרועות המלחמה לא נמוגו, קהל רב ועצום יתגברו בחפץ וחשק על כל המניעות והקשיים והדרכים המשובשים, לקיים ולהיענות לקול כרוזו המהדהד מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לבוא אליו על ראש השנה איש לא יעדר!

שנים כה רבות חלפו ועברו מאז ציווה רבינו הק' לעשות את הכרוז וככל שמתרחקים השנים ההיענות הולכת וגוברת, דווקא 'בניך מרוחק' אחרוני הדורות, נשמעים וסורים לקולו בתשוקה בלתי מוסברת, ממריאים ומכתתים את רגליהם וגופם אל המקום אשר נבחר מששת ימי בראשית לעסוק שם בתיקון העולם.

...אם אלפי נשמות ישראל, רבבות נקודות טוב, תאבים ונכספים לשרשם, מוותרים ומשאירים את הכל מאחורי גוים, ושנה אחר שנה נוסעים בכל מחיר אל המקום בו נחשף הטוב האלקי, הניגון המטרה החבוי בנשמתם, אות וסימן הוא כי מזליהו חזי, כי כאן יבואו אל שלימותם ותיקונם המיוחל... 'שאי סביב עיניך וראי כולם נקבצו באו לך'.

עכשיו הם באים, בני הדור האחרון, הנשמות היקרות והמזוהרות שעשרת חיצי המלך האכזר שוגרו וננעצו בלבם, הם עולים לשיר את עשרת מיני הנגינה...

עכשיו הם באים, וניצוצי הנשמה הבווערת שבקרבם מנביעה את סודה וצפונותיה בהתוודתה. ומהחרטה הבושה והוויודים הללו נהפכים גם העונות הקשים לשירת הודאה והתקרבות, כי אנפת בי - אודך!

'מי אלה כעב תעופנה וכיונים אל ארובותיהם'.

עכשיו, בראש השנה, באים הם כל הנקודות הטוב, ומתקבצים אל מקור חוצבם, אל תכליתם, כל חלקי המלכות והשכינה עולים לכתר, אל ראש בני ישראל...

מה פשר האהבה הלוהטת והגעגועים עד כלות הנפש - תמהים ושואלים רבים וטובים, מנן ומאן הוא רחימן שפירא בריותא ארום בגיניה ספית מדור אריותא. והמענה הברור הוא מסיבה אחת ויחידה: כי מעולם לא עזב הרועה הנאמן

אצל רבינו אתה יוצא טהור ונקי...

מקווה קוליקה

החדש והמפואר באומן

מקווה חדיש ומהודר. נוצץ ובוהק.
נקי ומאובזר. מרווח ומפנק.
מוקפד ומושלם.
מעל 60 מקלחונים, בורות רחבים,
מים חמים פושרים וקרים
עם מערכת סינון איכותית.

עם כל מה שצריך,

כמו שמגיע לאנ"ש...

< מכירת הכרטיסים >

בניסה למקווה
מיום שני כ"ה אלול

בין השעות 08:00-22:00

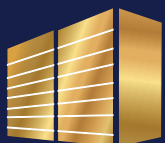
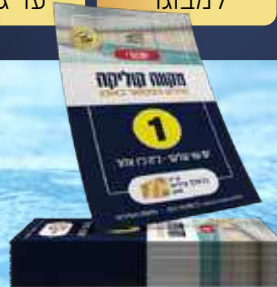
\$ 40

עד גיל 18

\$ 50

למבוגר

במחיר
השווה
לכל נפש:

קרית
ברסלב עילית
אומן

לפרטים נוספים וקבוצות:
+972504120054 - 052-7639572

טתחדט עלינו שנה טובה ומתוקה

ער", ואמרה באימה כזו, עד שנפל פחד ואימה נוראה על כל השומעים מיום הדין הקרב ובא, (שיח שרפי קודש, ו-לט). כך הסתכלו חכמי לב על הימים הבאים לקראתנו, ובכל כוחם ניסו לעשות את המוטל עליהם כדי לזכות במשפט הנורא הזה שבו קובעים כאמור את חיינו הנצחיים לכל השנה כולה.

הבה נתבונן בעיקרו של משפט זה הנעשה שם כדי שנשכיל להמתיקו כראוי בעז"ה.

רגילים אנו לחשוב שהמשפט סובב אך ורק על המעשים והפעולות שעשינו או לא עשינו בפועל במשך השנה כולה, חושבים אנו לעצמנו שהתביעה תהא לפי מה שהיינו יכולים לעשות או שלא לעשות, ומשום כך לפעמים אנו מרגישים שאנו פטורים מן הדין על חלקים מסויימים ביהדות מפני שלפי ראות עינינו אין אנו מסוגלים אליהם, יתכן ונרגיש שלא תהא תביעה עלינו על שלא התמדנו בלימודנו כל כך, מפני שדעתנו קצרה ואין בנו את היכולת להתמיד שעות על גבי שעות ללא הפסק, או שלא נתבע על כעס והקפדה ששכנו בקרבנו, מפני שרוחנו קצרה ואין בנו את הכחות לקבל הכל באהבה, וכן הלאה בשאר מדות ומעשים.

לפעמים אנו חושבים גם להיפך, אנו מיואשים מראש מן הדין, נדמה לנו שהיות ולמעלה דנים ומביטים על הפעולות שהיו כה איומות, אם כן ודאי שהכף יוכרע לרעתנו חלילה.

עיקר דינו של אדם הוא על הזהירות בתפילה ובקשה

אך שני המחשבות אינן אמיתיות, לא הפטור ולא החיוב נדונים רק לפי המעשה, אלא לפי התפילה שהאדם עמד

הימים הנוראים המרעידים ומרעשים מאד, מי לא יירא מי לא יפחד בימים כאלו המלאים פחד ואימה ויראה, חיל ורעדה וחלחלה מפניך מי לא נפקד בימים ההם כי הם נוראים ואימים מאד מאד, ומלאכים בהם יחפזון וחיל ורעדה יאחזון, ויאמרו הנה יום הדין" (לק"ת ח"ב נז).

מי שרואה את הנולד מתיירא, הוא יודע שאין ותרונת למעלה סתם כך אלא למי שרוצה לשוב, כי "כבר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים, שאין אתה ותרן כלל בעולם הבא, ואתה פוקד על כל אדם כדרכיו וכפרי מעלליו, ועיקר רחמנותיך וחנינותיך הוא על השבים אליך באמת, אשר עליהם אתה מלא רחמים ומוחל לעוונותיהם וסולח לכל פשעיהם, אפילו אם הרבו מאד לפשוע נגדך", (שם, ח"א יז).

"צריכים לרעוד ולפחד מאד ממשפט הזה שנוגע לחיים נצחיים"

בשעה שמשפט גשמי חמור ריחף על ראשו של רבי נתן זיע"א, הוא מעורר את בנו במכתבו שיראה זו נועדה להזכיר את הפחד הגדול מפני יום הדין של ראש השנה ש"צריכים לרעוד ולפחד מאד ממשפט הזה שנוגע לחיים נצחיים ואי אפשר לשחד בממון ולפיס בדברים", והוא מוסיף וכותב: "וכל פחד המשפט שעלי שיש לנו עתה הוא, כדי לזכור ולא לשכוח פחד המשפט של ראש השנה" (עלים לתרופה, קעט).

והיה פעם לפני ראש השנה שהתלהב מוריני הרה"ק רבי נתן זיע"א מאימת יום הדין הקרב, ואמר בהדגשה את הכתוב 'לפני ה' כי בא, כי בא לשפט הארץ' (תהלים צג), "הנה הוא בא הנה הוא בא!" "אט קומט ער, אט קומט

לנו להרפות מן התפילה, שהיא כאמור צרת הצרות
בתביעת הדין ח"ו, ומה יביא אותנו להחזיק בעוז בכלי
הזיין של תפילה.

כפי שיתחזק להאמין בשידוד הטבע הרוחני כך תתעצם אצלו כח התפילה

רבינו הקדוש מרבה להגדיר את מהות התפילה
שכל ענינה היפך הטבע, ולדוגמא (בלקוטי מוהר"ן ח"א סי'
ז): "ואמונה הוא בחינת תפלה, כמו שכתוב ויהי ידיו
אמונה, ותרגמו פרישן בצלו, וזה בחינת נסים למעלה
מהטבע, כי התפלה למעלה מהטבע, כי הטבע מחייב כן
והתפלה משנה הטבע, וזה דבר נס, ולזה צריך אמונה,
שיאמין שיש מחדש ובידו לחדש דבר כרצונו" (ראה עוד
שם סי' ח' וט' ועוד הרבה).

בהגדרה זו גילה לנו רבינו הקדוש שלא רק שמותר
לנסות ולהתפלל על שינוי הטבע, אלא שזה כל מהותה
של התפילה, לשנות הטבע, וזהו הכלי להפיכת הטבע.
בעת התפילה עוסקים בקנין האמונה שהשם יתברך
מחדש את כל העולם כרצונו ומכח זה גם באים לצעוק
ולבקש על כל הדברים שלכאורה הטבע מחייב אותם על
צד מסויים, שהכל ישתנה מעתה וייהפך כרצונו יתברר.

והתפלל על כל זאת. וכך מגלה לנו הגה"ק מטשערין
זיע"א (ירח האיתנים - סימן ט') על מהות הדין הנעשה שם
למעלה בראש השנה:

"וזה בחינת יום הדין של ראש השנה, כי עיקר דינו
של אדם הוא על שלא היה זהיר בענין התפלה! כי ע"י תפלה
יכולין לבוא לכל טוב לתורה ולמעשים טובים ולתשובה
ולהנצל מן החטא, וכמו שתיקנו חז"ל תפלות הרבה על
זה, כי דין תפלה הוא כלל הדין והחשבון של האדם, כי
אלמלי היה זהיר ורגיל בתפלה כראוי היה זוכה לתקן
הכל, וזה נלמד מענין נערה המאורסה שעיקר החיוב שלה
למיתה ר"ל הוא על דבר אשר לא צעקה".

נדמה לאדם שכיון שעתה אין בו את כחות הנפש
לתורה או לתפילה הרי שהוא פטור מהם, ולאמתו של
דבר התביעה תהא עליו מדוע לא התפללת ובקשת
עליהם, וכמו כן להיפך, מי שעמד וביקש רחמים הרי
אף שלא נענה בנתיים, אולם פתחון פה יש לו כבר,
על שעסק בעיקרה של תשובה שהיא התפילה והצעקה.

וכמו שהרחיב מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א (לקוטי
הלכות אונאה ג' הובא בהשתכחות הנפש אות פ"ה) "עיקר התשובה
הוא תפילה, כי ע"י תשובה נתהפך הכל לטובה וזדונות
נתהפכים לזכויות ולזה זוכים על ידי תפילה, ועל כן
מי שרוצה לשוב להשם יתברך באמת, עיקר התשובה
שלמה הוא על ידי תפילה, דהיינו שיתפלל תמיד להשם
יתברך שימחל ויסלח לו על מה שפגם וירחם עליו מעתה
ויצילהו מעוונות, כי באמת כל אדם הוא בסכנה גדולה
ועצומה בזה העולם ובפרט הבעל תשובה שכבר נכשל
במה שנכשל ובכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואיך
יזכה לשוב, כי תיכף כשרוצה להתגבר על מה שצריך
להתגבר מתגברים עליו ביותר, על כן העיקר הוא תפילה
והתבודדות שצריך להרגיל את עצמו להתבודד בכל יום
בינו לבין קונו ולהפיל תחנתו לפני השם יתברך המלא
רחמים בכל עת שיזכה לשוב בתשובה שלמה באמת
ואפילו אם רואה שאינו פועל עדיין בתפלתו כי עדיין
מתגברים עליו ביותר, אף על פי כן יעשה את שלו
ויתפלל תמיד להשם יתברך".

דבר זה צריך להסב את מהלך מחשבתנו בגשתנו
להמתיק את הדין בראש השנה, מלבד הפשפש
במעשים עלינו להתבונן היטב היכן אנו עומדים בתפילה
וצעקה, האם אכן אנו חיים ועוסקים בתפילה כראוי על
כל החלקים החסרים לנו, כי רק זה יתן לנו פתחון פה
בעת הדין ורק זה יציל אותנו מתיביעה על כל מה שאין
אנו כרצונו יתברך.

והמשכיל בדבר זה מבין, שאם אכן זו עיקר התביעה,
הרי שצריך לדאוג לכך שהתפילה תהא חיה וקיימת
בלבנו, יש לחשוב מחשבות מה הם המפסידים שגורמים

בצרה יש עליו קטרוגים גדולים, וה' יתברך הוא אוהב משפט, וזהו קשה בעיניו יתברך בעצמו להעביר המשפט שמחייב מה שמחייב ח"ו, וזה תוקף גדולת הנס שה' יתברך מתגבר ברחמיו העצומים על המשפט והדין, ועושה נס וחסד גדול לפניו משורת הדין, ונוכל לומר שזהו בעצמו בחינת שנוי הטבע שזהו מעלת הנס בגשמיות, כמו כן ברוחניות יש שנוי הטבע גם כן, כי זהו בחינת חיוב הטבע מה שהכל מחייבים אותו לעונש ח"ו כו' וה' יתברך חפץ חסד ורוצה בקיום העולם הוא משדד המערכות ומשנה הטבע, היינו שמשנה מה שטבעם מחייב לעשות בו דין ח"ו, וזהו תוקף הנס, כי זהו באמת חידוש גדול ונפלא מאד כי זה קשה גם בעיניו יתברך כמו שמצינו בקריעת ים סוף שהיה קשה לפניו כי הללו עובדי עבודה זרה וכו', נמצא שעיקר תקף הנס מה שה' יתברך משדד חיוב המשפט והדין שזהו בעצמו בחינת שנוי הטבע".

ורק באמונה זו שאין טבע בעולם בשום צד, תתעצם ותתגבר בידו התפילה, ואזי יזכה בדין.

עמלק מחליש את כח התפילה על ידי שמכניס מחשבות של טבע

כנגד התפילה של אמונה ונס, עומד ונלחם עמלק, וכפי שרבינו הקדוש מרמז שם (לקוטי מוה"ר ח"א ז') שהמתנגד לעמלק הוא משה רבינו, שלחם כנגדו על ידי פריסת ידי האמונה של תפילה, והיא שגרמה למפלתו, ומלחמה זו עומדת תמיד מול כח התפילה, שעמלק מתגבר להכניס טבע בעולם ועל ידי זה מרפה ידי המתפלל, וכמו שכתב רבי נתן: "עמלק היה כופר בעיקר, ותלה הכל בטבע ח"ו, ועל כן עיקר הכנעתו על ידי שיידע שהכל בהשגחתו יתברך לבד ואין שום טבע ומערכת השמים כלל, ואזי נכנע עמלק והסטרא אחרא, וזה בחינת ויהי ידיו אמונה עד בא השמש, כי עיקר הכנעת עמלק על ידי אמונה

כמוכן, שכפי קביעות האמונה הזאת בלב כך אוחזים באומנות התפילה, אם הלב מלא כפירות שהטבע מחייב חלילה ואין דרך לשנות זאת ח"ו, כי אז סר כל טעם וכח התפילה מן האדם והוא רואה בכך תפלת שווא ח"ו, אבל כאשר יש אצלו בהירות הדעת והאמונה שהשי"ת מחדש את עולמו כרצונו וכמו כן הוא מאמין שהשי"ת מחדש חדשות בכל יום ומגלה חסדים חדשים ואין הטבע האכזרי מחייב כלום אזי הוא רץ ומתעצם בתפילה בכל כחו.

מי שמונח בכפירת הטבע ח"ו וסבור שמחמת שעתה טבעו כך הרי אין מציאות שיזכה להפך את מהות גופו שיהיה מעתה קדוש או זריז או מתמיד או וותרן או פזרן לצדקה או מתאפק מתאוותיו וכדומה, אזי בודאי שלא ירבה בתפילה על כך, והרי זה דומה בעיניו למי שנקטעה רגלו שקשה לצפות ממנו שיתפלל שיארע נס ותצמח לו רגל חדשה.

ולא רק מי שמונח בכפירת הטבע בכלליות הינו רחוק מתפילה, אלא אפילו מי שמונח ב'טבע הרוחני' - כלומר, שאינו מאמין שהקב"ה יכול לשדד גם את מערכות הדין והמשפט שמחייבים את החוטא שירחיקוהו ולא יקבלו תפלתו, וסבור שמחמת שחטא כל כך הרבה אין טעם לבקש על כך, כי הטבע הרוחני מחייב שידחוהו מרוב עוונותיו - הרי שבודאי ירפו ידיו מן התפילה.

ומי שרוצה להחזיק במעוז התפלה, בהכרח שיתחדש באמונת חדוש העולם, הן באמונה הבהירה שהשי"ת מחדש את עולמו בכל רגע ואין שום חיוב טבעי, ועל כן, אף שכל טבעיו ומדותיו ומנהגיו מושרשים וקבועים זה שנים הרבה במנהגות הרעים והמרים, אולם אעפ"כ יאמין בבירור שהשי"ת יכול ורוצה להפכם בין רגע ואין שום מונע בעדו, וכמו כן יתחזק להאמין בשידוד הטבע והמערכות הרוחני.

וכפי שכותב רבי נתן (לקוטי הלכות, הודאה ה"א): "כשאדם

בהשגחת השם יתברך", (לקוטי הלכות, נט"ש ב-א).

וכך גם בטבע הרוחני, שעמלק הוא ראש הצוררים שמחליש דעת מתפילה ומקרר לב האדם מלהתפלל ולצעוק אל ה' על ידי שמעורר בו את הטבע הרוחני שמחמת רוב עוונותיו עזבו ה' ואין תקוה שינצל עוד, והוא מחליש דעת האדם שהיות וכבר נזקן בחטאיו על כן הטבע מחייב שישאר כן ח"ו, וחלישות דעת זו גם כן יונקת מן הכפירה הכללית של עמלק שכופרת בחידוש העולם, וכמו שהרחיב בזה רבי נתן (בהלכות תפילין ה-לב) וז"ל: "עכשיו בסוף הגלות מתגבר הבעל דבר ביותר, שהוא בחינת זוהמת הנחש, בחינת קלפת המן עמלק, ומחמת שרואה שקרוב לבא קצו וסופו, על כן מתגבר מאד מאד ביותר, ועיקר התגברותו הוא שרוצה להפיל את ישראל ח"ו לידי זקנה ותשות כח ח"ו, כאלו כבר ח"ו נזקנו בהגלות זה זמן רב כל כך כמה וכמה מאות שנים עד שח"ו אפס תקוה ח"ו, וכן הוא מפיל את כל אחד בפרטיות לבחינת זקנה כאילו כבר נזקן ח"ו במעשיו עד שאי אפשר לו לשוב, שעיקר הגאולה תלויה בזה, ועל זה אנו מתפללים אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו, וכמוזבא בספרים שאנו מתפללים שלא ניפול לידי זקנה דסטרא אחרא ח"ו, כי הבעל דבר, בחינת המן עמלק, נקרא זקן וכסיל, כי הוא כופר בחדוש העולם שמבחינת כפירה זאת ח"ו עיקר הזקנה דסטרא אחרא, בחינת זקן וכסיל, כאילו ח"ו העולם הגשמי הזה הוא ישן וזקן ומכבר רחמנא לצלן מהאי דעתא שבשנתא העוקרת את האדם לגמרי משני עולמות עדי אובד רחמנא לישזבן, כי עמלק הוא זוהמת הנחש כו' שזה בחינת כפירה בחדוש העולם כו' כי מאחר שאין מוסיפין קדושה ונותנים אחיזה לזקנה דסטרא אחרא ח"ו על ידי זה ח"ו, מתגברים כפירות של מצח הנחש שכופרים בחדוש העולם, שהוא בחינת זקנה דסטרא אחרא."

כך, שמי שרוצה לזכות בדין בראש השנה חייב ללחום להכניס התחדשות האמונה בלבו, הן בכלליות האמונה שה' יכול לחדש כוחות חדשים שעל ידם יזכה לתשובה, וכמו כן, שאין שום טבע רוחני שיעכב את

התשובה, כי רק על ידי זה יוכל להתפלל ולצעוק כראוי על כל חסרונותיו ומגרעותיו הרוחניים, ורק על ידי זה יזכה בדין, כי עיקר הדין הוא רק על התפילה וכנ"ל.

התחדשות האמונה נמשך בעיקר בראש השנה על ידי הקיבוץ הקדוש

וכבר הודיענו רבינו הקדוש בצוואתו (לקו"מ ח"ב סי' ח') שעיקר הקיבוץ הקדוש בראש השנה נועד להמשכת בירור האמונה בחידוש העולם, והכוונה באמונה זו ביאר רבי נתן (בה' קריאת התורה ו-יז) שכל אחד צריך ש"איך שהוא, יהיה בעיני עצמו בכל יום ויום כבריה חדשה ממש ואיך שהוא צריך שתהיה העבודה שעוסק בכל יום חדשה אצלו לגמרי, ואפילו אם יודע בעצמו שמעשיו מקולקלים הרבה וכבר נכשל במעשיו פעמים אין מספר, אף על פי כן זה היום הוא חדש לגמרי ויכול גם ממקומו שהוא שם להגדיל ולקדש שמו יתברך" ורבינו הקדוש מבאר שם שעל ידי התחדשות זו נבנית התפילה וזה כל תכלית קיבוץ בית התפילה ובראש השנה בפרט.

והתחדשות זו צריכים להמשיך מראש השנה על כל השנה כולה, וכמו שרבי נתן זיע"א מזהיר לבנו במכתבו (על"ת של"ז): "הזהר והזהר לקיים גם מה שהזהיר מאד לבלי להיות זקן ח"ו, בפרט עתה בימי אלול ותשרי שצריך שכל אחד ואחד ימשיך על עצמו התחדשות על כל השנה כולה, ועל כן נקבע ראש השנה בראש חודש בחינת חדש עלינו שנה טובה, חדש דייקא שזה העיקר."

ובלקוטי הלכות (ספר תורה ד-ה) מרחיב בזה יותר, וז"ל: "התיקון התחיל בראש השנה, ועיקר התיקון הוא שבכל שנה צריכים לסלק המוחין שמכבר ולהתחיל מחדש, כי גם בכל יום ויום מתחדשים המוחין מכל שכן בראש השנה שהוא תחלת השנה, שכל בקשתנו חדש עלינו שנה טובה, היינו שנזכה לשנה חדשה לגמרי, כי בכל שנה מתחיל תקון חדש לגמרי, כי נמשך הארה מהשיר חדש שיתער לעתיד, כי ה' יתברך מחדש נפלאות בכל עת, ועקר ההתחדשות נמשך מראש

לפעמים אנו מרגישים שאנו פטורים מן הדין על חלקים מסויימים ביחרות מפני שלפי ראות עינינו אין אנו מסוגלים אליהם

יום נעשה חדשות לגמרי".

עבודת ימים אלו – לחזק ולחדש האמונה

על כך חייבים אנו לשים כל יגיעתנו בימים קדושים אלו, לבקש ולהתחנן מה' שיאיר בלבנו הארת האמונה הזאת, להצילנו מיד עמלק המלך זקן וכסיל ששומט מידינו את כלי הזיין של תפילה על ידי זקנה זו, ועל ידי זה ח"ו אין מה שימתיק את הקטרוג והדין חלילה.

בכל שנה ושנה מתחדש היצר-עמלק ומבקש להמית חלילה, ומנגד מתחדשים חסדים חדשים בימים אלו ביותר, ועלינו להשכיל להתחבר להתחדשות זו שהיא יסוד קיום התפילה שממתקת כל הדינים ומהווה כלי קבול לכל הישועות והחסדים שה' ית' רוצה להמשיך לנו מחדש בשנה זו.

ואם אנו חשים חלילה בימי ראש השנה ואלול עצמם רפיון ותשות כח הנובעים מחלישות הדעת, כאילו אפסה תקוה והקרירות מנסה לשלוט עלינו שהעבר ימשיך חלילה גם להבא ושאינן תקוה לחדש כחות חדשים למעלה מהטבע ח"ו, נבין שעתה נטושה המלחמה בכל עוזה, ועלינו לצאת למלחמה נגד עמלק בפה ובלב, לחזור את האמונה הזאת ללא הרף, ולהתחנן לבורא שבכח הצדיקים הנלחמים בעמלק במסירות נפשם תאיר האמונה הקדושה בלבנו, להחיותנו כיום הזה.

בכל כוחנו נכריח עצמנו להתחדש בתפילה ובפרט בימים קדושים אלו, נתחזק בכל עוז לעמוד ולהתפלל ולצעוק על כל אותם דברים שנדמים בעינינו לאחר יאוש, נרחיק כל חלישות הדעת, ונאמין שעתה מתחדשים אוצרות חסד חדשים שאין להם גבול, וזה שימתיק כל הדינים והגבורות הקשות ויפתח בפנינו תקוה חדשה לשנה חדשה מלאה מתיקות והמתקה בכל חלקי העבודה בס"ד. ■

מי שרוצה
לזכות בדיון
בראש השנה
יחייב להכניס
אמונה בלבנו,
שה' יכול
לחדש כוחות
הרשעים שנעל
ידם יזכה
לחשונה,
כירק עיניו
יוכל להתפלל
ולצעוק בראו

השנה שאז מחדש השנה והחודש ביחד, ואז נמשך בחינת התחדשות המוחין על כל השנה כלה שנזכה להתחדש בכל פעם ולהתחיל בכל פעם מחדש, ומה שעבר יהיה נמשך עליו שכחה כדי שלא יוכל להפיל אותו שום דבר, כי זה עיקר התשובה שממשיכים בכל שנה בראש השנה ועשרת ימי תשובה לחדש עצמו בכל פעם בבחינת השיבונו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם בחינת תתחדש כנשר נעורייכי".

זהו כאמור יסוד העבודה בראש השנה, וכאשר אנו מבקשים על התגלות המלכות, הרי עיקר כוונתנו היא שיתגלה לעין כל שרק הש"ת מנהיג את העולם ואין שום טבע וזקנה, אלא הוא המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, והתגלות המלכות והאמונה הזאת היא יסוד תקומת התפילה, והיא המחזקת אותנו בימי דין הללו בפרט ובכל השנה בכלל לאחוז במטה עוז התפילה בכל כוחנו, ולצעוק ולצעוק גם על מה שנראה בעינינו לאחר יאוש מצד הטבע הגשמי והרוחני גם יחד.

וכאמור, זה אחד העיקרים שעבורו אנו נוסעים לצדיק ולקבוץ הקדוש שלו, וכמו שרבי נתן ממש"ך שם (בלכות ס"ת ד-כא): "התחדשות המוחין והאמונה הקדושה נמשך בכל יום, ובכל שנוי הזמנים שהם ראשי חדשים וימים טובים שבהם נמשך התחדשות המוחין יותר, והעיקר בראש השנה שאז היה חודש העולם, כי בראש השנה נברא העולם ואז עיקר בחינת ההתחדשות על כל השנה כולה, ועל כן אז העיקר שצריכים כל אחד להמשיך על עצמו בחינת חדוש העולם, ועל כן צריכים לנסוע לצדיקי אמות על ראש השנה לקבל מהם קדושה מבחינת רוח הקדש שלהם כדי לזכות בשלמות לאמונת חדוש העולם כדי שיזכה להמשיך על עצמו בחינת חידוש העולם שלעתיד בכל יום, דהיינו שיתחיל בכל יום מחדש ולא יפיל אותו שום דבר שזה עיקר התשובה, כי צריכים לידע ולהאמין שבכל

סמארטפון בציון? לא יקום ולא יהיה!

דאטה

איך אתה עושה את זה לרבינו!?

השנה שוברים שתיקה!

קוביץ - תשפ"ד - #01

אומרים **לא** לסמארטפון בציון!

חבורה טז'טטין

בזה תלוי כל עבודת איש הישראלי מתחילה ועד סוף

בצל הצדיק, ממש עין לא ראתה...

בעיני רוחו רואה ר' שמואל חיים את עצמו מתרומם טפח וטפחיים בהרגשות עילאיות ומרוממות בחשק וכיסופין עד אין לשער... הלא זה הוא לו פעם הראשונה שיזכה לפקוד את הציון הקדוש ולהיות חלק מהקיבוץ הקדוש... מי יוכל לשער את ההתעוררות וההתרגשות שיהיה מנת חלקו...

ליל 'זכור ברית', אומאן.

ר' שמואל חיים אץ לטבול במקווה טהרה וחישי קל עומד הוא בקלויז הגדול מוכן ומזומן לאמירת הסליחות בהתעוררות הלב, נעימות קול הבעל-תפילה נשמע היטב בנוסח העתיק 'אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה', אך משום מה ליבו בל עמו, תיבות הסליחות יצאו מפיו די בקרירות... הוא התנחם בכך שלמחר בעת עלותו על הציון הקדוש בוודאי יזכה לפתיחת הלב כראוי...

אך אף למחרת טפחה המציאות על פניו, המון האנשים הציבאים על הציון מסביבו שופכים ליבם כמים נוכח פני ה', והוא עומד בתוך כל ההמולה וליבו קשה כאבן... וביותר כאב ליבו כאשר אף בתפילת ליל ראש השנה היה צריך להתאמץ בכל כוחותיו אפילו לכוון בפשיטות פירוש המילות, ומי מדבר על התעוררות הלב וההרגשים? מאן דכר שמיה... 'האם איני כדאי לבוא להתעוררות הלב?' - הוא הרחרר בינו לבין עצמו - 'האין זה סימן חלילה שאיני ראוי כלל להיות בין הבאים להסתופף בצל הצדיק?'.

את סעודת החג סעד ר' שמואל חיים בבית ר' מענדל אומאנער שאירח בהרחבה עשרות אורחים בביתו, על ידו התיישב ר' יוס'ל בעל-תשובה מטשערין, ר' יוס'ל זה ידוע היה כבעל תשובה אמיתי אשר שש לעזור לכל יהודי באשר הוא, כאשר הבחין ר' יוס'ל במקורב החדש ובפניו הדאוגים ניסה לעודד רוחו, וכאשר שמע את המעיק על ליבו הגיב באמרו:

הסכת נא ידידי, אגלה אונך איך זכיתי לגלות את

שובים היו בני החבורה בקרון העגלה של ר' קלמן, ההרגשה העילאית הורגשה היטב באויר, הקלה היא בעיניכם? נוסעים הם לקראת ראש השנה אל 'ה'מקום - בה"א הידועה - מקום אש שלהבת ציון קודש הקדשים בעיר הגעגועים אומאן, תיכף בתחילת הדרך הכריז ר' בערל דיין: אילו זכינו היינו רואים ומבחינים באור בהירות הדרך כאשר אמר רביה"ק, אך מאמינים אנו בזה כאילו היינו רואים במו עינינו...

על אם הדרך עסוקים בני החבורה כל אחד בעניינו, ר' חצק'ל-שמש שופך את ליבו באמירת מזמורי נעים זמירות ישראל, ר' גרונם וזאסער-טרעגער שפתיו נעים בספה"ק 'ליקוטי תפילות' בהשתפכות הנפש כאשר לפרקים נפליטים ממנו גניחות היוצאים מעומק הלב, ר' איטשע-שוסטער שקוע כל כולו בלימוד 'ליקוטי הלכות' על גודל יקרת ראש השנה אצל צדיק האמת, ואילו ר' שמערל תמים מבטא את התרגשותו בניגון חרישי של כיסופין והשתוקקות, וכן הלאה כל אחד באשר הוא עוסק בהכנה דרבה לקראת האי יומא רבא הבעל"ט.

כעבור כמה שעות נעצרה העגלה על פני עיירת 'קיבליטש' שם הצטרפו אליהם ר' זעליג קיבליטער ובנו, ואתם עלה ונתעלה לקרון אדם בעל צורה, בני החבורה קיבלו אותו בסבר פנים יפות, והלה - אשר הציג את עצמו בשם שמואל חיים - סיפר להם על גודל חסדי הבורא על שנתוודע לאורו הבהיר של רביה"ק זה חדשים ספורים, ועל אף המניעות למנעו מנסוע לאומאן הוא זכה להתגבר עליהם והנה הוא על הדרך והמסילה המוליכה אל עבר המקום הנכסף...

ר' שמואל חיים התיישב בפנית הקרון כאשר ר' זעליג התחיל לגולל באזניו על ההתעוררות הכבירה המקיף את כל הבא להסתופף בצל הצדיק בימי ראש השנה, החל מעת סליחות 'זכור ברית' והלאה בווידי דברים ואמירת 'תיקון הכללי' ערב ר"ה, ומי מדבר על התפילות הרוממות

”

**נעימות קול הבעל תפילה נשמע
היטב בנוסח העתיק 'אשרי'
יושבי ביתך עוד יהללך מלה,
אך משום מה ליבו בל עמו,
תיבות הסליחות יצאו מפיו
בקרירות**

ר' יודל סטאלער שישב
בסמוך פתח את פיו בחכמה
ואמר: ישנם כמה הסברים
לזה, אך ההסבר הפשוט
מובא בדברי רביה"ק בעצמו
(ספר המדות תשובה אות עו):
**שכאשר נכנס האדם לעבודת
ה' חפץ ממנו הקב"ה עבודה
של תמימות! שיעשה רצון ה'
אף בלי הבנה, כי ע"ז מראה
האדם נאמנות שאכן רצונו
אמת לעבוד את ה'!**

וכן הוא כאשר מתקרב
האדם לצדיק דורש ממנו
הצדיק נאמנות על התקרבותו! ודווקא ע"י
שמאמין בצדיק ומקיים את ציווי אפילו בלי
הרגש, אז הוא מראה נאמנות לצדיק ואז יזכה
שיופיע עליו אור הצדיק...

ר' יוסל מפטיר ואומר: זהו עיקר
ההתפארות שהשי"ת מתפאר עם כל בר
ישראל, כאשר הוא מתחזק בעזות ועקשנות
דקדושה לעשות את המוטל עליו בתמימות
ובפשיטות אף בלי שכל הבנה והרגש! "ובזה
תלוי כל עבודת איש הישראלי מתחילה ועד
סוף" (לקי"ה ברה"מ"ז ד יב).

בלב קל סיים ר' שמואל חיים את סעודת
החג והתכוון לעלות על יצעו, בפנימיות
ליבו כבר התחיל להתעורר בו אי אלו
כיסופין וגעגועים ליום המחרת,
אך עתה הוא ידע היטב
שלא בזה תלוי יקרת
ראש השנה...

בוראי וקוני, פעם אחת הייתי נוכח בעת
אשר אחד מהחרדים לדבר ה' תיאר בטוב
טעם ודעת את ההרגשה הרוחנית העילאית
המורגשת ביום שבת קודש בקרב בני א-ל
חי, בתפילות שבת ובסעודות המרוממות,
הוא המוחיש זאת היטב כ"כ עד שקיבלתי
חשק אף אני להיות חלק מזה, התחלתי
להתארח בבית יהודים שומרי שבת וכך
אט אט התקרבותי ונעשיתי לשומר תורה
ומצוות קלה כבחמורה.

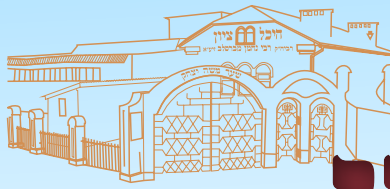
ועתה נתבונן נא, האם אכן כל תפילה
וסעודה של שבת נערכת בהרגשה עילאית
ומרוממת מאין כמוה? כמוכן שלא, אלא
מאי, יום השבת ומצוותיה הן הנה הרבה
יותר רוחניים ועילאיים מאותה המחשה
ששמעתי אז, אך מאידך גיסא לא בכך
נמדדת קדושת השבת! ואם מכל סיבה
שהיא אין האדם מרגיש את נועם קדושתה
אין הדבר גורע מעוצמת קדושתה! כלל
ישראל לדורותיו מסר נפשו על השבת אף
בלא שום הרגש!

כן הוא בכל דבר שבקדושה - מוטעים ר'
יוסל - ובפרט בעניין הגדול של התקרבות
לצדיק, הרי רביה"ק בעצמו אמר (ח"י מוהר"ן
תד): **יא עסן נישם עסן, יא שלאפן נישט
שלאפן, יא דאווענען נישט דאווענען - אבי
דו זאלסט ביי מיר זיין אויף ראש השנה!
מונח בזה יסוד גדול! ראש השנה אצל הצדיק
לא תלוי כלל אם אתה מרגיש את גודל יקרת
קדושתה אם לאו! התיקון המופלא שרביה"ק
עושה איתך נעשה בכל אופן!**

ר' שמואל חיים הקשיב
בקשב רב ובלע כל תיבה
בקשב רב ושאל: אך
מהו אכן הסיבה לכך?
הרי בשנים עברו טרם
התקרבותי כן היה לי
התעוררות רבתי בימי
ראש השנה, ובדיוק כאן
נאבדו הרגשותי?

מבקשי השם שמצאו מנוח
בצל רכיניו הקדוש

בציניו חמדתי

כאשר יבוא משיח צדקנו יספרו את הסיפור התקרבות של רבי צבי ראזנטאל

מסירות נפש שלא חזרה ריקם: סיפור התקרבות של נכדו הרה"ג רבי יוסף שלמה קרפמאן שליט"א שלאחר מאה שנה זכה להתוודע לאורו של הרבי בזכות רצונותיו וכיסופיו של זקינו

בחורף של שנת תרע"ה הגיע לטבריה החסיד הנלהב רבי ישראל קארדונער זצ"ל, הוא פגש ברבי ישראל בער, ומאותו יום הלך והתקרב אל הנחל נובע בכל לב ובכל נפש. מיום שגילה את אורו של הרבי, חשב ר' ישראל בער איך לגלות את הסגולה לעם סגולה ולקרב עוד לבבות צמאים אל הנחל נובע. ר' ישראל בער שעד לא מכבר שתה בצמא את דברי המוסר של רבי הערש, החל לבוא לפניו וגילה את אזנו שאם הוא רוצה לטעום מהיין המשובח הנובע ממעיין החיים נחל נובע מקור חכמה, אזי יעלה ויבוא לרבי ישראל קארדונער זצ"ל.

רבי הערש מבקש אמת היה, בהכירו את ר' ישראל בער ובראותו כי בעת האחרונה הוא נעשה בריה חדשה, הבין כי דברים בגו. שם רבי הערש פעמיו אל ביתו של ר' ישראל קארדונער וביקש שילמד עמו בספרי רבינו, ר' ישראל הטעימו מאוד תורתו של רוח אפנו, ומרגע שטעם מן האור כי טוב, אורו עיניו, ויאמר לנפשו, מימי לא טעמתי טעם כזה בעבודת השם! מאותו יום דבק בעצות הקדושות של רבינו.

החשש של עסקני החסידות 'שמא ימשכו אחריו'

מידי שבת בשבתו היה מנהגו של רבי צבי ללכת ל'זיץ' בסלונים, שם היו מתחממים באור השבת בניגוני קודש וסיפורי צדיקים, מאז שהתקרב לרבינו הוא התחיל ללכת אליו בליל שבת, כמובן שזה היה בהחבא ובלא יודעים, כעבור כמה שבועות שהחסידים ראו שאינו בא ל'זיץ' התחילו לעקוב אחריו, ועלו על עקבותיו הלא נודעים...

סיפור התקרבות של זקני לברסלב

את סיפור התקרבותי יש לתלות במסירות נפשו של זקני על ההתקשרות לרביה"ק.

זקני הגאון הצדיק רבי צבי ראזנטאל זצ"ל נפטר לפני יותר ממאה שנים בשנת תרע"ו לפ"ק, את סיפור חייו המופלא שמעתי בעצמי מנכדו, זקני הרה"ח ר' זלמן יקותיאל רוזנטאל מחשובי חסידי קארלין, ב"ר דוד צבי ב"ר צבי, מה ששמע מכלי ראשון מזקני עיה"ק טבריה ת"ו.

רבי צבי היה מחשובי תלמידי מרן החפץ חיים ז"ע ומבחירי ישיבתו ב'ראדין', החפץ חיים גילה כלפיו חביבות מיוחדת ובצאתו לדרך הארוכה לארץ הקודש, נשא את מזוודתו על לתחנת הרכבת.

בצעירותו הוא עלה להשתקע בארץ הקודש, וקבע מגורו מגוריו בעיה"ק טבריה ת"ו, שם היה עיקר התיישבות החסידים של חסידי קארלין וסלונים, את ביתו הקים עם בתו של אחד מחשובי חסידי קארלין.

הנהגותיו בקודש היו לשם דבר, הוא היה חסידא ופרישא, היתה לו מערה מתחת לביתו, ושם הוא היה נמצא כמעט כל הזמן ולמד בהתמדה, בכל יום נהג ללמוד במשך כמה שעות בעמידה את הספה"ק ראשית חכמה, כשהוא נוהם בקול גדול, וכך היה מסיים אותו מדי חודש בחדשו עד שהיה שגור בפיו!

כאשר פגש בו החסיד רבי ישראל בער אודעסער זצ"ל שהיה 'מבקש' גדול, ותמיד חיפש חסידים ואנשי מעשה שידריכו אותו בעבודת השם, וראה שלפניו עומד יהודי בר אוריין עובד ה' אמיתי, הוא התחבר עמו ונעשה לתלמידו.

החפץ חיים גילה כלפיו חביבות מיוחדת

ישראל בער אודעסער, וכעבור כמה ימים הוא נחלה מאוד על הריאות ונפל למשכב, כשסיפרו זאת לרבי ישראל קארדונונער, הוא הורה לרבי ישראל בער אודעסער שימחר חושה לחמיו של רבי צבי - שהיה מחסידי קארלין - לצוות עליו לקרוע את כתב ההתחייבות הנ"ל, כשרבי ישראל בער הגיע לבית חמיו של רבי צבי היה שם גם אחד מחשובי זקני חסידי קארלין שאמר שצריך לשמוע בקול רבי ישראל קארדונונער כי הוא יודע שבזה תלוי חיי רבי צבי... אמנם חמיו

התעקש שלא לקרוע את הכתב בשום אופן... וכך כעבור ימים ספורים עלה נשמתו של צבי בסערה השמימה, אני הבנתי שמרוב צער על התקיעת כף הוא נחלש ונסתלק. החסידי רבי ישראל בער אודעסער זצ"ל היה אומר שכאשר יבוא משיח צדקנו יספרו ויעלו על נס את מסירות נפשו שנסתלק לבית עולמו על דבר התקרבותו לרביה"ק.

אחר כך נולד לו בן ויקרא שמו בישראל דוד צבי, ובנו היה ר' זלמן יקותיאל - הוא זקני ממנו שמעתי את כל הסיפור הנ"ל.

יש תקוה לאחריהך...

כך חלפו להם קרוב למאה שנה עד שבזכות רצונותיו וכיסופיו האין סופיים זכיתי - דור רביעי אליו - להתוודע ולהגלות להאי אור בהיר בשחקים עליו מסר נפשו כפשוטו!

נולדתי וגדלתי בעיה"ק והמקדש תובב"א, בשנות בחורתי למדתי בעיה"ת בני ברק יצ"ו, בשנות בחורתי למדתי הרבה ספרי עבודה וחסידות, גם הגיתי לפרקים בספרי רביה"ק אך כמו כל ספר קדוש אחר.

החיפוש והביקוש בעולם החסידות

בבני ברק הסתובבתי הרבה אצל משפיע חשוב איש מורם מעם, יש לו ידיעות נרחבות בחסידות כמו גם בספרי רביה"ק, את היסודות של רביה"ק קיבלתי אצלו, להביט על העולם בבזו ולא להיות מונח בהבלי העולם הזה, להתרומם מעלה מעלה יותר ויותר בעבודת ה', אפשר לומר שהוא בעצם קירב אותי, כי הוא הכניס בי את החשק והתשוקה להתעלות ולהתרומם, אבל למעשה לאחר כל הדברים לא מצאתי בנפשי את הכוחות להתקדם ולהתעלות כמו שצריך...

הם חרדו מאוד שאם יאפשרו לרבי צבי לתקרב אזי ימשכו אחריו רבים וטובים, שהרי רבי צבי היה איש מורם מעם ונערץ אצל כל החסידים שם. וכדרכם של המתנגדים הם התחילו לרדוף אותו עד חרמה, ושמרו את צעדיו לבל יהין להיכנס עוד אל רבי ישראל קארדונונער.

אבל רבי צבי, שמאז התקרבותו אל הנחל נובע החל לטעום טעם חיים אמיתיים ונצחיים, קיים 'אחזתיו ולא ארפנו', הוא לא אבה בשום מחיר לעזור את מעיין החיים שזכה לגלות.

הוא שמשכיל על דבר היה, הבין דווקא מתוך ההתנגדות, שמדובר באור נעלה ונעלם מן הכל.

רבי צבי הרגיש שרוצים להכרית את נשמתו ממקור חיותה. חשב בדבר, עד שהגיע למסקנה: אין מקומי כאן בטבריה, אעלה אל עבר ירושלים עיה"ק, שם, בעיר הגדולה, אוכל לחיות את חיי באין מפריע, ולהצטרף בגלוי ובלי חשש לחסידי ברסלב, וכשאמצא דירה, אשלח לקרוא לבני ביתי לעלות גם הם לירושלים, והכל יבוא על מקומו בשלום. הוא גילה לרבי ישראל בער אודעסער על דבר העליה לירושלים ופנה לצאת לדרכו - - -

רבי ישראל בער אודעסער ב'תפיסה'...

בהיותו עני מרוד לא היה לו כסף על הוצאות הנסיעה, אך כל כך בער בקרבו אש האמת להתחבר לאנשי הצדיק, שהחליט ללכת ברגליו מטבריה לירושלים.

תיכף נעשה רעש גדול בעיר שרבי צבי נעלם ועקבותיו נאבדו, המתנגדים פעלו אצל אנשי המשטר לעצור את רבי ישראל בער אודעסער כי הוא בוודאי יודע היכן רבי צבי, בכל תוקף הם הכריחו את רבי ישראל בער לגלות להם היכן נמצא רבי צבי, בלית ברירה סיפר להם שהוא בדרכו ירושלימה, תיכף ומיד שלחו שליחים אחריו ומצאוהו הולך בדרכו בעיר עפולה! שהוא דרך ארוכה מאוד שהלך ברגליו! הרי אין זה נתפס במוחנו, הביטו וראו את כוחו הגדול של רביה"ק, שיהודי ישרך את רגליו בכזה מסירות נפש... היכן מצינו כדבר הזה...

תקיעת הכף שהכריעה אותו

אנשי המשטר הכריחו אותו לשוב על עקבותיו לטבריה, שם עשו אסיפה רבתית ונחתם כתב אשר על פיו מתחייב רבי צבי שלא לעמוד בתוך ד' אמות של רבי ישראל קארדונונער, וחייבו אותו ליתן תקיעת כף על זה!

בצר לו סיפר רבי צבי את כל הקורות אותו לרבי

בליקוטי מוהר"ן עם הליקוטי הלכות על זה.

כך נכנסתי לנועם לימוד ספרי רביה"ק, עד שב"ה זכיתי לקבוע בעצמי קביעות בזה, וזה רואים בחוש שכאשר אין קביעות ללמוד ספרי רביה"ק יכולים להסתובב סביב למשכן ה' ולא לקנות מאומה, אך כאשר קובעים קביעות - אפילו קביעות קטנה - והוגים בדבריו הקדושים מידי יום ביומו חוק ולא יעבור, אזי זוכים לשתות ולגמוע יין המשומר המשמח את הנפש והנשמה, ואז מקבלים תשוקה ללמוד עוד, כי כמה שלומדים יותר כך נגדל החשק ללמוד ולחטוף יותר ויותר.

רביה"ק הוא 'מכונת כביסה' שמכבס את האדם

כך נכנסתי יותר לנטוע בקרבי דעת דקדושה ודרך החיים של רביה"ק, וכמובן שעם הזמן התחלתי לכסוף ולהשתוקק לזכות לפקוד את ציינו הקדוש באומאן, וברוב חסדי הבורא ב"ה זכיתי לכך לקראת שבת פרה בשנה ההיא.

השגחה פרטית מיוחדת היה לי אז, זאת כאשר בהיותי בציון הקדוש לא היה לי שום הרגשה מיוחדת, ואדרבה היו לי אז הרבה בלבולים ומניעות המוח למכביר, כדי להרגיע את נפשי ורוחי קימעה יצאתי לפוש קצת תוך כדי שהדלקתי את הגנן [MP3] לשמוע איזה שיעור, ובהשגחה פרטית מופלאה בדיוק נדלק לי שיעור על תורה רמ"ו ב'ליקוטי מוהר"ן חלק ב', שם מבאר רביה"ק העניין למה לפעמים כשנסועים לצדיק דייקא אז באים קושיות ובלבולים על הצדיק, כמובן שהרגשתי בזה ממש הארה שאכן כך הוא הדרך שיהיו בלבולים...

כאמור לא היה לי שום הרגשה מיוחדת בעת שהותי באומאן, אך את תוצאותיו המבורכים של הנסיעה הרגשתי היטב אחר כך... במשך זמן של כחצי שנה ויותר אחר שחזרתי הרגשתי כאיש אחר לגמרי... איזה מין העכערקייט... ריינקייט... היו לי רצונות וכיסופין דקדושה למעלה מן הדעת...

או אז הבנתי הדק היטב שכל עניין רביה"ק איננו דבר שכלי כלל וכלל, יש כאן עניין מופלא של כוח הצדיק המקיף וסובב את כל העצות והעבודות, הוא עניין אחר לגמרי לגמרי...

ב"ה זכיתי מאז לנסוע בכל שנה, ובכל פעם שאני חוזר מציינו הקדוש אני מרגיש שרביה"ק מתעסק אתי... קשה לי למדוד מה בדיוק נעשה עמי בכל פעם ובאיזה פרט, אבל אני מרגיש בחוש שאני חוזר משם אדם אחר... לפעמים מרגישים זאת כשמוגיעים לשם ולפעמים כשחוזרים.

אי אפשר להזמין את ההרהורי תשובה וההתעלות מתי שרוצים, מזה לבד יש להבין על הכוח השמימי שיש שם, רואים שם כזה כח, המקום הוא אדמת קודש קדשים, הרצונות וההרהורי תשובה שמקבלים שם - או משם - הם למעלה מן השכל, כאלו רצונות וכיסופים... ממש כמו

היה תקופה שהסתובבתי בחב"ד, קיבלתי הרבה מושגים בחסידות עת ישבתי והייתי אוזן לדברי המשפיע הגה"ח רבי חיים שלום דייטש שליט"א ועוד משפיעים חשובים, הכל היה געוואלדיג וכמובן ששניתי הרבה קדושה וחסידות שם, כלל ישראל ב"ה משופע מהרבה טוב מכל המינים, כולם אהובים כולם קדושים וכולם עושים רצון קוניהם.

כדאי לקבל החיזוק והעצות, צריכים להיות ברסלב'ער חסיד?

מה שגרם לי להרגיש ולטעום טעם האמת אצל רביה"ק היה עת שהתחלתי לשמוע גם את התורה "שבעל פה" בנוסף לתורה שבכתב, דהיינו כאשר התחלתי להסתובב בין אנ"ש ברסלב'ער חסידים, לחיות את ה"חיים" בין אנשי הצדיק, אז הבנתי שיש כאן ענין אחר לגמרי, התורות וההתחזקות קיבלו אצלי משמעות אחרת לגמרי, כי כאשר רואים את הילך הרוח ומהלך החיים של ברסלב'ער חסיד אמיתי, מבינים עד מהרה שיש כאן דרך חיים סלולה ובהירה.

התחלתי לשמוע שיעורים בספרי רביה"ק ולקיים עצותיו הקדושים, בתקופה הראשונה נסיתי להפריד בין העצות הנפלאות לבין כוחו הגדול של רביה"ק המונחים בעצותיו, וכל פעם ששמעתי את העניין שהכל הולך וסובב בכוח הצדיק דחיתי אותו מלהיכנס לאזני... אמנם במשך הזמן הבנתי שהיא בהא תליא, כל העצות והעבודות באים רק בכוחו של האי זקן דקדושה ההולך לפנינו.

תמיד ידעתי ש'ככה צריך להיות', אבל רביה"ק נתן לי דרך לעובדא ולמעשה

אחר כל החיפוש שחיפשתי וראיתי בספרי קודש - מצאתי כעת את שאהבה נפשי, כמובן שמכל הספרי קודש קיבלתי התעוררות ותשוקה לעבוד את ה', אך תמיד ידעתי ש'ככה צריך להיות" אך אני איננו שם, ניסיתי לרדוף ולהשיג את הטוב ולא תמיד הצלחתי לגמור את העניין לעובדא ולמעשה, אך רביה"ק נותן לנו את האפשרות של "קיום התורה", הרגשה שהצדיק נושא אותי ומנווט את דרכי בכל עת כאשר ישא האומן את היונק, זה הרגשתי רק אצל רביה"ק.

יש כאן צדיק שלוקח אותי בפרטיות ומרומם אותי לדעת שהעולם הזה איננו חשוב כלום, ומאידך גיסא הוא מכניס בקרבי שעבודת ה' הוא הוא החיים הנצחיים לעלמי עד ולנצח נצחים, לחיות חיי נצח טובים ונעימים בעולם הזה ובעולם הבא בדביקות להש"ת בכל מצב יהיה איך שיהיה!

בתחילה למדתי בספרים המובנים יותר, למדתי הרבה בספה"ק 'שיחות הר"ן' 'השתפכות הנפש' 'משיבת נפש', ובספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן' דפדפתי לתורות היותר קצרים וקלי הבנה, עד שהש"ת הזמין לי חברותא כלבבי יחד למדנו פעם בשבוע היטב, וכך עברנו על הרבה תורות

'מכונת כביסה' (וואש מאשין) שמכבס את לב האבן להפכו ללב בשר, דבר שלא מעלמא הדין...

אי אפשר להתגבר על החושך של עקבתא דמשיחא בלי ההתבודדות

בתחילת התקרבותי התחברתי מאוד לעצת ההתבודדות, הרגשתי וחיותי על עצמי ובשרי שהשיחה בינו לבין קונו היא מה שמשנה את האדם מן הקצה אל הקצה!

אמנם זאת ידוע לכל הבאים בשערי העבודה, שכאשר האדם מחזיק בקביעות בעצה נפלאה זו אזי קשה עליו להבין איך יכול לעבור יום בלי התבודדות... ומאידך גיסא כאשר עוברים וחולפים להם כמה ימים בלי התבודדות כבר קשה וכבד לחזור ולהתבודד... ובאמת צריך הרבה לבקש ולהתחנן לפני השי"ת לזכות לקבוע קביעות להתבודד מידי יום ביומו, ואז זוכים להרגיש נועם מתקנות עבודה זו.

זכורני על שנה אחת בראש השנה ששפכתי שיח מעומק הלב בציון רביה"ק לזכות להתבודד בכל יום בשדה כדת וכראוי, ממש התעקשתי בתפילה על זה, כשחזרתי שכחתי מכל זה, ורק בראש השנה הבא נזכרתי בזה, כי הבטתי למפרע על כל השנה איך זכיתי תמיד לסייעתא דשמיא מיוחדת ומופלאה לצאת לשפוף שיח בשדה, כל תקופה הזמין לי השי"ת משהו שיקח אותי לשדה להתבודד.

למדתי אז שצריך להתפלל על זה גופא, לזכות להתפלל ולשיח את הלב להשי"ת, ואכן שמעו אלקים הקשיב בקול תפילתי, זה חיזק אותי מאוד להתמיד בזה.

כמובן שכמו בכל דבר שבקדושה גם כאן יש עליות וירידות, יש תקופות שמאיר יותר והולך יותר בנקל, ויש תקופות שצריך ללכת אחר רביה"ק בלי הבנה, אך גם אז הוא בהבנה ברורה שרק רביה"ק האיר עיני בזה וכדאי וראוי לסמוך עליו אפילו בזמן שאין האור מאיר.

באופן כללי אני יכול לומר שקשה עלי מאוד לחשוב איך הייתי נראה בלי רביה"ק ובלי האי עצה רבא ונפלאה של התבודדות, הרי אנו נמצאים בדור עקבתא דמשיחא אשר החושך מכסה ארץ בבלבול איום ונורא, וכי איך אפשר להתגבר על החושך ענן וערפל בלי עצת ההתבודדות? איך אפשר לעבור את העולם הזה בלי ליישב את עצמו? עלינו להחשיב ולייקר את המתנה הטובה שגילה לנו רביה"ק, לשיח את הלב אל השי"ת כדבר איש אל רעהו.

להבין תורת ברסלב בשכל ובחכמה

הנה בטבעי אני אוהב להבין כל דבר ביסודו ושרשו, אשר על כן רוב עצותיו של רביה"ק הם באמת מתיישבים על הלב בהבנה, כמו למשל התבודדות והתחזקות וכיו"ב, אמנם ישנם דברים שאין לקרוצי חומר אנשים כמוני דעת להבין מה זה ועל מה זה, וכמו למשל העניין המופלא הזה של הקיבוץ הגדול על ציונו הקדוש באומאן על ראש השנה,

ובפרט כל הדיבורים מסביב על גדולת ורממות העניין, שאי אפשר להשיג ככל, זה הרי למעלה מן השכל.

אולם ישנם ב' נקודות שהבנתי במשך הזמן שהם היו לי לעזר בעניין זה, נקודה אחת הוא כפי המבואר בספה"ק סיפורי מעשיות (מעשה ה') שהתם שהאמין היו לו חיים טובים ומאושרים, כך גם לעניינינו ראיתי במו עיני שאם אאמין בדברי רביה"ק אף בדברים שהם למעלה מהשגתי אזי אחיה חיים טובים ומאושרים.

זאת ועוד השכלתי והפנמתי בפשטות, צריכים להאמין בצדיקים! והרי אני בעצמי ראיתי שרק כוחו הגדול של רביה"ק היה בעזרי להתעלות ולהתרומם, אם כן הדין נותן ללכת אחריו ולקיים עצותיו אף כאשר אין מבינים מאומה.

איך יכולים לחיות עם חיות, שמחה, והתחדשות

העצה להחזיק מעמד עם חיות והתחדשות בעבודת ה' בכלל ובקביעות קיום העצות והלימוד בספריו הק' בפרט, הוא ע"י ההתחברות עם אנ"ש, כי כאשר מחוברים לאנשי הצדיק אשר חייהם "חיים" אזי גם כן זוכים "לחיות", אחד מושך את השני לשדה להתבודד, מדברים אחד עם השני מהתכלית, כל זה מכניס באדם חיות והתחדשות להיות חבר לכל אשר יראוך, ואז לעבט מען א לעבן...

ויהא רעוא מן שמאי שנזכה לעבוד את ה' כראוי ונכונן, ונלמוד מדרכי אבות למסור נפשינו על האמת לאמיתו להחזיק תמיד את עצמינו בהאי אילנא רברבא קדישא באמת ובלבב שלם.

סמארטפון בציון? לא יקום ולא יהיה!

רבינו כאן!

דער רבי איז דא!

רבינו הקדוש חי וקיים שומע ומתקין יעוד ויושע בכל מה דאפשר. "אצל הצדיק אין צרכים לחפש על זה שקלא אינו שם. כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיצא מחוד לחוד אחר.

המשיל יצו לבטל על עצמו: "כמו שאני עתה בחוד זה, ואחר כך אני יוצא מחוד זה תנסה לחוד השני וסוגר הדלת אחר". אם אתה תבוא אצל הדלת תצטעק "אבי אבי" וכל לא אשמע דברך?!"... כי בודאי ישמע דברך ויעזר ויושע לו בכל מה דאפשר. (שו"ת ח"ו)

אומרים לא לסמארטפון בציון!

בפרוס עלינו השנה החדשה הבעל"ט
נאחל, ערך ונעתיר

אנוט געבענשט יאר

לידידנו ותומכינו היקרים והחשובים

השותפים הנאמנים בתרומה קבועה וחודשית

אשר כל הפעילות והזכויות העצומות
בהפעלה האדירה חובקת עולם
כאשר אלפי רבבות נאמנים עתקרבים, עתחוקים ועתחדשים
בהתקרבות לבויה יתברך והתקשרות לרועה הדורות היא אך ורק
בטרנזם

יהי רצון שתיא השנה הזאת שנת נאולה וישועה
שנה של אורה והפעלה שנה שישמע קול עבשר הגה זה בא
נער עתלציו יצעח יבוא ויטאלע נאלת עולמים
בהתקלות תקינות ותקוות הדורות רבוע הקדוש הגלל עכע עקור חכמה זייג"א

גברת מתנה וחתימה טובה בספרן של צדיקים אמתים

חברי המערכת

האיירה עיני

שיחה ושו"ת מיוחד לקראת הנסיעה
לאומאן ראש השנה האי שתא

עם זקן חסידי ברסלב הגה"ח רבי יעקב מאיר שעכטער שליט"א

אצלו כולם שווים, ואף איש פשוט ביותר תורם את חלקו בזה, כי רביה"ק עושה תיקונים נפלאים ונוראים עם כל הנפשות הבאים אליו, וכל שנתרבה הנפשות כך יכול לפעול תיקונים נפלאים שצריך לפעול בראש השנה!

ובוודאי שאי אפשר להסביר דבר כזה שהוא מן הדברים הגבוהים ורמים שאין אתנו יודע עד מה, אמנם יש לנו להאמין בכל זה באמונה שלימה, וממילא כאשר זוכים ומתקבצים על ציון רביה"ק בראש השנה אנו מאמינים שמקבלים תיקונים ואורות מופלאים ממקום גבוה ביותר, תיקונים כאלו שיחדשו עלינו את היהדות בהתחדשות נפלאה.

מיר האבן דאך אזא הייליגן רבי'ן, והשאיר לנו אוצר בלום בספריו הק', ליקוטי מוהר"ן סיפורי מעשיות ושיחות הר"ן ושאר ספריו הקדושים, אשר כל האורות וההשגות טמונים בתוכם ובכוחם לעורר את כל אחד באשר הוא לחדשו בעבודת ה' כראוי, ובפרט ספה"ק 'סיפורי מעשיות' אשר טמון בתוכה השגות גבוהות עד למאוד, ולומדי תורת הסוד ומביני דבר הבינו וראו ההשגות והסודות המרומזים בה, אשרינו מה טוב חלקינו שיש לנו במה להחיות את נפשנו, בספריו הק' המחיים את הנפש והנשמה.

שאלה: מהו עבודת ה' שיש לנו לעשות בראש השנה?
בראש השנה מאיר אור גדול על כל אחד להתחדש בשנה החדשה לחיות חיים חדשים ומתוקים להמליך אותו יתברך, התחדשות בתפילה, התחדשות בתורה, חיות חדש לכל מהלך החיים, ומה גם שכל דבר רוחני הוא בלי שיעור וגבול, על כן ראש השנה אורה וכוחה הוא

שאלה: ישנם מקורבים אשר מרגישים חיות בעצותיו הק' של רביה"ק, אמנם אין להם חיות והרגשה לנסוע ר"ה לאומאן, זאת מפני שבעיניהם הוא כדבר הרוחק מן ההבנה והשכל, ונפשם בשאלתם מהו הנקודה של ראש השנה אצל רביה"ק?

רביה"ק שח פעם על האור המופלא אשר מקבל מן השמים בכל יומא דפגרא, כגון ראש חודש חנוכה ופורים, ומה גם ביום שבת קודש ומועדים, מאיר עליו אור מופלא רום מעלה כפי הרוחניות של אותו יום, ועם כל זאת הדגיש רביה"ק ואמר (חיי מוהר"ן אות תה): **"הראש השנה שלי הוא חידוש גדול, והשי"ת יודע שאין הדבר הזה ירושה מאבותי, רק השי"ת נתן לי זאת במתנה שאני יודע מהו ראש השנה"**, רביה"ק השיג ענין ראש השנה בהשגות גבוה מעל גבוה, השגות אלוקות באורות מיוחדים עילאיים מן השמים, השגות גבוהות מה שלא השיגו צדיקים אחרים, וקיבל זאת במתנה מאת הבורא ב"ה יתר על שאר הצדיקים.

רביה"ק הדגיש רבות שיבואו ויתקבצו אצלו על ראש השנה, היה פעם בחיים חיותו שלא באו על ר"ה שנים מאנשיו, אחד מהגדולים והחשובים ואיש פשוט מאוד, ענה רביה"ק ואמר שזה הגדול לא הגיע וגם האיש הפשוט לא הגיע, כי לגבי גודל יקרת ה' א' ש השנה

בלי גבול, ועלינו מוטל להתבטל באמונה תמה בגדולת וקדושת היום ולצפות שימלא השי"ת את נפשינו בחיות דקדושה ובחיות דאמונה הקדושה שמקבלים ביום הזה.

והעיקר בר"ה צריך לבטוח בבטחון גמור בהשי"ת שעד הנה עזרנו ברוב רחמינו כן בוודאי יעזרנו הלאה יותר ויותר, ולהסתכל טוב 'קוקן גוט' בלי שום הווה אמינא שיהיה חלילה לא כ"כ טוב (עי' שיחות הר"ן: בראש השנה צריך להיות חכם ולחשוב רק מחשבות טובות שיטיב השי"ת עמנו), ועלינו להתבונן בחסדיו הרבים שעשה עמנו מאז באנו להאי עלמא, חסדים וישועות עד אין מספר, בלי שיעור וגבול, ועלינו לבטוח בהשי"ת בבטחון גמור וחזק שבוודאי יעזור יותר ויותר, וישפיע עלינו אך טוב וחסד.

וכמו כן יש לחזק את האחר בדברי בטחון וחזוק, ועל ידי כן מתחזק כל אחד בעצמו, לראות ולדאוג שכל אחד יהיה שמח וטוב לב, וכמו רצוני שיהיה לי טוב כך יהיה לחברי טוב, וזהו קיום מצות 'ואהבת לרעך כמוך' על נכון, ואז ממשייכים שפע רב טוב בלי שיעור.

שאלה: מה הסדר בערב ראש השנה בציון הקדוש?

אחד מהדברים היסודיים הוא ענין הווידוי, ואליבא דאמת זהו מצות עשה מן התורה להתוודות על העונות, **אמנם כשזוכים להתוודות אצל הצדיק בציונו הקדוש אזי רביה"ק עושה עם זה תיקונים גדולים ונוראים מאוד**, והגם שהווידוי והתשובה בא ע"י שהיה לאדם ירידה מקודם, מ"מ כל וידוי שאדם מתוודה ומתחרט בחרטה גמורה על עוונותיו כפי יכלתו, נעשים מזה תיקונים גבוהים ורמים שאין לנו השגה בזה, ובפרט כאשר הצדיק מתעסק בזה שאז הוא ענין אחר לגמרי, תיקון נפלא לנפש האדם ונשמתו.

שאלה: במה אפשר לחזק מי שיש לו מניעות לנסוע לאומאן מבני הבית?

הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן ז"ע כשהחסידיים התלוננו על המניעות שיש להם לנסוע אליו מצד בית חמיהם, ענה ואמר בדרך צחות על הפסוק **'אשר נשבעתי באפי אם יבואון אל מנוחתי'**, ששבעה באידיש הוא "שווער", והיינו **'אשר נשבעתי באפי'** אם בבית חמיו רוגנים וכועסים על הנסיעה לצדיק, יש לדעת שהוא רק בתחילה, אך **'אם יבואון'** כשישובו לביתם **'אל מנוחתי'** ינוח רוגנם ויומתק הנכל...

עס איז שוין אן אלטע עבודה, לעבוד על המניעות הללו, עס איז נאר אזא מעבר אזא, עס וועט נמתק ווערן.

ועיקר העיקרים הוא שנתחזק באמונה שלימה וחזקה בהשי"ת, א שטארקע אמונה אין גאט ברוך הוא, אמונה

שלימה
ו ח ז ק ה
ב ה ש ג ח ה
פרטית, להאמין
שהכל מונהג ומושגח על
ידו ית', וכל מה שנעשה בכלל
ובפרט הוא רק לטובה ולברכה, וכל
מה שעובר על האדם הן המה תיקונים
מאתו יתברך בעצמו לטוב לו, כי אין שום
מקרה בעולם כלל, ואז נעשים באמת תיקונים
וזוכים להתחדש כראוי, ואין נופלים למרה שחורה,
אלא אדרבה מתחדשים לטובה ולברכה.

שאלה: לפעמים באים לרביה"ק בהוצאות ממוון רב ובטרחוה בגוף ונפש, ולמעשה לא מרגישים מאומה בציון הקדוש?

הנה זהו דבר ידוע בכל דבר שבקדושה, פעמים שיש לאדם התעוררות ופעמים לא, צריך לחדד בעצמינו שאנו בטלים לרצון הבורא ב"ה, ואף אם אינו מרגיש מאומה ג"כ נעשה עמו תיקון, כי אליבא דאמת ישנם כל מיני המלכות שהאדם ממליך אותו ית', אחד ממליך את ה' בהתעוררות ובהרגשים, והשני **אדרבה עיקר ההמלכה שלו הוא ע"י זה דייקא דאינו מרגיש ואפילו הכי הוא מחזיק את עצמו בהשי"ת.**

שאלה: על הדרך לאומאן ישנם הרבה קשיים בשמירת העיניים אין אפשר להתחזק בזה?

זהו אכן עבודת ה' של ימינו, צריכים ללחום על זה במסירת נפש ממש, הטומאה הזו הרי מקלקלת את נפש האדם בתוך תוכו, הורס את הגוף ואת הנשמה.

חזקו ואמצו, ויעזור השי"ת אז ס'זאל קומען אויף אונז א פרייליכע ר"ה, א ליכטיגער ר"ה, ונחזור בתשובה מתוך שמחה ומתוך אהבה, ויעזור השי"ת שיבוא שנה טובה ומבורכת לנו ולזרעינו ולזרע זרעינו, ס'זאל קומען אויף אונז א גוטע יאר, א פרייליכע יאר א מזל'דיגע יאר, פרנסה שפע שלום בית, נחת פון די קינדער וכט"ס.

”

מי שיש לו עינים לראות הוא מתפלא מאד בכל שנה ושנה בעת וזמן הקיבוץ, כי מי פועל ועוסק זאת לקבץ בכל שנה ושנה קיבוץ גדול כזה ה' עליהם יחיו, ורובם ככולם הם בעלי תורה, והרבה מהם גם בעלי עסק, ויש שיש להם עסקים גדולים מאד בביתם, ולפני ראש השנה משליך כל אחד מהם כל עסקיו שבביתו, ונא כיגיעות וטירחות גדולות, ויש שבאים ממקומות רחוקים, ואין עושים שם שום דבר, רק כל אחד מבקש ומתחנן ושופך נפשו לפני ה' לזכות לתשובה שלימה, ושיתקנו כל פגמיו שפגם עד עתה ושמתה לא יפגום עוד, ומרבים שם בתחנונים רבים ובבכיות גדולות והתעוררות גדול עד אין חקר, הן על קברו הקדוש קודם ראש השנה, הן בבית מדרשו הקדוש בראש השנה בעצמו, וכל אחד מקבל הארה והתעוררות מחבירו ובכל שנה ושנה מתחדש ומתחזק בעזרת השם האהבה וההתקשרות והאחדות שבין כל הקיבוץ לשם שמים ושאינה תלויה בשום דבר כלל, וגם בעזרת השם בכל שנה נתוספין נפשות חדשות אל כלל הקיבוץ ורואין בחוש ממש הפעולה הטובה שיש לכל אחד מאנשי הקיבוץ בכל השנה על ידי זה ברוחניות

וכמעט שהחיות וההתחזקות של כל אחד בעבודת ה' כל השנה כולה, הוא ע"י החיות דקדושה וההארה הגדולה שמקבלין אז בזמן הקיבוץ

וכשנתתקן ברוחניות ממילא מסתמא נתתקן גם בגש"מיות גם כן כמבואר במקום אחר...

(הגד"ק מטשערין זיע"א, פירשאות לחבמה, תרה"מ רנ"א)

מדריך הכנה

- איך יוצאים לדרך?
- מה עושים כשמגיעים לאומן?
- מה בין תיקון הכללי לוידוי דברים?
- כיצד מתנהגים בציון הקדוש? • הדרכה מפורטת לכל באי שעדי ציון

פרק א' ההכנה לנסיעה

ובנפלאות קדושת ציונו הק', ממה שמובא בהם מספרי רבינו הק' ורבי נתן, וכן משאר התלמידים.

ובכך יעורר בקרבו כיסופים וגעגועים גדולים לנחשק הגדול - להיות אצלו על ראש השנה, ובזה יכין כלים ראויים לקבל את האור הגדול והנשגב הנשפע בימים אלו.

תפילות ורצונות

ועוד והוא העיקר, להרבות בתפילה ובדיבורי השתוקקות לפניו יתברך שאכן יזכה להגיע לרבינו הק' על ראש השנה, וככל שירבה בתפילה ושיחה יתחדשו ויתעצמו בקרבו הרצונות והכיסופים - ובכל אתערותא דלתתא יתער רחמים לעילא, ויפתחו לו שערי החשק והרצון.

ועצה טובה להרבות בתפילה על כל דבר בפרטיות: שיזכה להגיע לציון ולפרש שיחתו לשפוך לבו שם כמים, ושיזכה להתוודות ולספר כל לבו, ושיהיה לו שם ישוב הדעת וכו' וכו', וכפי שרבינו הק' כבר לימדנו שצריך להתפלל על כל דבר.

ההכנות קודם הנסיעה

כבר נודע נועם שיחתו של רבינו הק': "שהוא מתגעגע ומאד אחר הדרכים שלהם שהיו נוסעים בהם אליו. ואמר שבכל פסיעה ופסיעה שלהם פשנסעו אליו נברא מלאך מכל פסיעה ופסיעה. ואמרו לו: הלא גם פמה יגיעות יש לנו וכמה פסיעות אנו הולכין קדם ששוכרין העגלה לנסע. השיב: בודאי גם זה בכלל, פי גם מאלו הפסיעות נברא מלאך מכל פסיעה ופסיעה (חיי מוה"ר רצ"א).

ומכאן שכל ההכנות לנסיעה, כקניית כרטיס טיסה, סידור וארגון הנסיעה וכל הכרוך בזה, הוא תיקון גדול, ומכל פסיעה ופסיעה עבורם גם נברא מלאך.

הוצאות הנסיעה

רבינו הק' אמר כבר דאגתי לכם על הוצאות בהליכה וחזרה (שיח שרפי קודש ח"ב רמ"ב). וכן אמר: צו מיר האט נאך קיינער נישט דערלייגט (שם כ"ח) ופשוט שהוא בכלל הוצאות שבת ויו"ט.

ישוב הדעת

רבינו הק' אמר: "הלא כל הנחת רוח והתענוג שלי הוא רק לשאני הו"א איזה דברי יהדות ועבודת ה' באחד מאנשי, הלא הפקרתי את עצמי ואשתי ובני הקרים, ורק בשביל זה. האם לא הייתי יכול להיות מפרסם ומנהיג שקורין 'גוטער יוד' כמו כל המנהיגים שנוסעים החסידים אליהם ואינם יודעים על מה נוסעים, וחוזרים ושבים ובאים ואינם יודעים מה באים. אבל אני לא רציתי בכל זה (חיי"מ שלי"ה).

ולכן בכדי שיזכה לקבל את משה שהוא יכול לקבל אצל רבינו הק', שומה עליו להתכונן כראוי כפי יכלתו לנסיעה הגדולה, וזה בשני חלקים.

האחד, לדעת על מה אנו נוסעים. ולזה כדאי מאוד להכין את עצמו בישוב הדעת, ולהתבונן להיכן אני נוסע, ועל מה ולמה אני נוסע, ומה המטרה בכל הנסיעה, ולמה אפשר לזכות בנסיעה זו.

לימוד מעלת הראש השנה שלו

מומלץ מאוד ללמוד ולעיין כל אחד כפי יכלתו בספרים המדברים מגודל מעלת הראש השנה של רבינו הק',

צדקה לפני הנסיעה

ראוי לתת צדקה לפני היציאה לדרך, שעל ידה אפשר לזכות לבטל את כל העיכובים והיסורים בדרך, וכמבואר בארוכה בדברי רבינו הק' בליקוטי מוהר"ן סי' ל"א.

למסור תנועותיו השי"ת

עוד מהראוי לפני היציאה לדרך לקיים עצת קודשו, (המובאת בשיחות הר"ן אות ג) למסור את כל תנועותיו במשך כל הנסיעה להשי"ת שיתנהג כרצונו יתברך.

להקדים תפילה לנסיעה

היות והנסיעה לצדיק היא מהדברים העומדים ברומו של עולם וכל יהדותו של כל אחד תלויה בזה, לא בכדי מתעוררים מניעות ועיכובים רבים בדרכים, מן הראוי בטרם היציאה לדרך לשאת תפילה שיוליכנו ויגיענו לשלום, ושנזכה להתגבר על כל המניעות והעיכובים, להגיע למקום חפצינו ללא צער ועגמת נפש.

כבר אמרו חז"ל הקדושים ש'כל הדרכים בחזקת סכנה' - על כן יש להרבות בתפילה ותחנונים כל הזמן שנזכה להיות שמורים בקדושה מצאתינו ועד שובינו, ולא יארע שום מכשול בנסיעתנו ולהינצל מכל הסכנות הגדולות ברוחניות וגשמיות האורבות בכל מהלך הנסיעה.

פרק ב' הנסיעה לצדיק

לחטוף טוב כל מה שיוכל

החכם עיניו בראשו, לנצל היטב את זמן הנסיעה וההמתנות בגבולות, להכין לעצמו סדרי לימוד מותאימים, כל אחד כפי בחינתו כגון: **ספר המידות, סיפורי מעשיות, שיחות הר"ן** וכו'.

דבר בעיתו מזה טוב ללמוד בספה"ק **חיי מוהר"ן** ערך **גודל יקרת ר"ה שלו**, או בספרי **'ציון המצויינות'** והציון **הקדוש במשנת ברסלב'** שבו מלוקט כל השיחות המאמרים סביב הציון הק' מכל ספרי ברסלב, ובספר **'מועדי ישראל'** על ראש השנה.

גם כאשר מתקשה להתרכז וללמוד בדרכים, ניתן לבלות בשיחה בינו לבין קונו, ברצונות וכיסופים, באמירת תהלים, ליקוטי תפילות, ושיחות חברים בעבודת ה'.

וכשעסוק בריבוי בטוב ויחטוף כפי מה שיוכל, כך יקל להישמר בקדושה, וכמאמר רבינו הק': עסוק בטוב והרע ממילא יפול.

יגיעת הדרכים כחלק מתיקוני העולמות הנעשים על ידי הקיבוץ הקדוש של התלמידים אצל רבינו הקדוש, היא היגיעה והטרחות שסובלים בטלולי הדרכים הקשים אשר אין אחד שימלט הימנה ובפרט בשנים האחרונות שבעקבות המלחמה נאלצים להסרך בדרכים ארוכות ועיכובים ממושכים. וכבר גילה רבינו הק' את סוד ונוראות הענין בתורה 'תקעו אמונה'

(ליקוטי מוהר"ן סי' ה' תנינא) שעל ידי הטרחות והיגיעות שיש לכל אחד כדי לבוא אל הצדיק, הוא זוכה לתקן את חוש הריח ואת כל הפגמים שבקדושה. וכמו שנאמר בתפילה שלאחר התיקון הכללי 'וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה'...

אור בהירות הדרך

מאז ומעולם הנסיעה לצדיק היתה עבודת הקודש בפני עצמה, וכפי שהפליג רבינו הק' ביקרת מעלת הנסיעה לצדיק בספרו הק', וביותר הפליא לדבר ברוממות הנסיעה אליו בשיחתו הנוראה ששח לפני אנשיו בזה הלשון: **"אִיךָ וְיִנְשׁ מִיָּד אִזְּ אִיךָ זָאֵל זֹכָה זֵיִן צו זַעֵהן דָּאס לַעֲבִיטְקִיִּיט פֿון דִּיא וועגין וואס אִיד פֿאַרְט אויף זֵיִיא צו מִיר" [אחלי, שאַזפּה לראות אור בהירות הדרך שאַתם נוֹסְעִים עָלְיוֹ אַלִּי] (חיי מוהר"ן רצ"א).**

מכל פסיעה נברא מלאך

כפי שהובא לעיל דברי רבינו הק': **"שְׁהוּא מִתְגַּעְגַּע מֵאֵד אַחַר הַדְּרָכִים שְׁלָהֶם שְׁהִיוּ נוֹסְעִים בָּהֶם אֵלָיו. וְאָמַר שְׁבַכְל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שְׁלָהֶם כְּשֶׁנִּסְעוּ אֵלָיו נִבְרָא מִלְאָךְ מִכָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה"**.

על כן יש לזכור זאת ולייקר כל רגע ורגע מזמן הנסיעה בדרכים, ולנסוע בשמחה וחיות דקדושה כי לא דבר ריק הוא הדבר הגדול הזה.

ואכן הנסיעות לרבינו הק' היו תמיד מלאים בשמחה וריקודים, בערגה, כיסופים וגעגועים וכן דקדושה, וב'אמירות' ושיחות חברים, באווירה מרוממת שלא מעלמא הדין.

תיקוני הדרכים

יש לזכור את דברי רבינו הק': 'כי בכל מקום שאדם נוסע לשם הוא מתקן שם איזה דבר רק שיזהר להיות שמור מן העבירה ח"ו' (שיחות הר"ן פה).

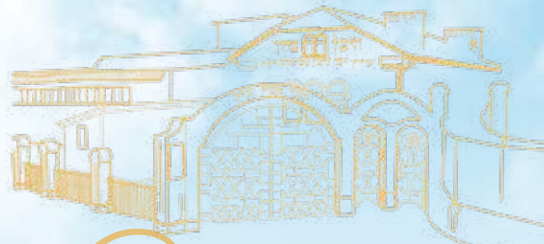
ההמתנה והביטול

המניעות להגביר את החשקיש לשנן בכל עת את המובא רבות בספרי רבינו הק', שהדרך להכיל ולקבל את רוח קדושו של הצדיק ולהתקשר אליו באמת הוא בעיקר ע"י תשוקה וכיסופים. זהו כל תכליתם של המניעות להתקרב אל הצדיק, רק כדי להגביר החשק לנחשק הגדול.

עכשיו היא ההזדמנות בהתגברות שלל המניעות והעייובים להופכם להשתוקקות וגעגועים עזים לנחשק הגדול, לשורש נשמתינו, תקוותינו ומקור חיותינו.

אשרי מי שזוכה לקבל בסבלנות ובאהבה את כל מה שעובר עליו במשך כל הנסיעה. לידום ולשתוק על כל העייובים וההמתנות הממושכות. לידע ולהאמין שהכל בהשגחה פרטית עליונה ומופלאה, וככל שיזכה לבטל עצמו ולהמתין בהכנעה - כך יזכה להיטהר ולהזדכך יותר ויותר ולבוא לתשובה עילאה.

פרק ג' ההגעה לאומאן

וּלְהִלָּאָה אֵין מִתְפַּשֵּׁט קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, וּבִזְהָ הַמְּקוֹם הָיָו רְחוּקִים מְאֹד מִהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְעַל-כֵּן אָמַר, שְׂאֲנִי עֵתָהּ בְּמִקּוֹם שְׂשֵׁם מִסִּים קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן צְרִיכִין שְׂמִירָה גְדוּלָה שְׂלָא נִפְשֵׁל חֶס וְשְׁלוֹם.

”אחור-כָּה אָמַר אָבֵל אַף-עַל-פִּי-כֵן בְּדַאי לֹא יִוָּכְלוּ לְזוּז אֹתְנִי חֶס וְשְׁלוֹם מִקְדָּשְׁתַּנּוּ, כִּי אָנֹכִי תִקְיִין בְּדַעַתְנִי, וּבִדְעָה בְּדַאי לֹא יִוָּכְלוּ לְזוּז אֹתְנִי לְבַלְבֵּל דַּעַתְנִי בְּדַעוֹת שְׂטוּת שְׂלָהֶם. כִּי בְּדַאי לֹא יִבְלָבוּ כָּלֵל אֵת דַּעַתְנִי. כִּי מִצַּד הַנְּשָׁמָה, הֵינִי מִצַּד הַדַּעַת, בְּדַאי אָנֹכִי תִקְיִים וְלֹא יִזְקִי לָנוּ כָּלֵל חֶס וְשְׁלוֹם. רַק בְּעִנְיֵי חִיצוֹנִיּוֹת, הֵינִי בְּעִנְיֵי מַאֲכָלִים, עַל זֶה אָנֹכִי צְרִיכִין שְׂמִירָה שְׂלָא נִפְשֵׁל חֶס וְשְׁלוֹם, וְעַל זֶה צְרִיכִין שְׂהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ יִשְׁכַּר אֹתְנִי, וְצְרִיכִין לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ עַל זֶה שְׂיִשְׁמַר אֹתְנִי מִזָּה. (חיי מוהר"ן קצה)

על כן כל איש נלבב הנכנס לתחום עיר קודש זאת בה נגזר קדוש ישראל, יראה להיות זהיר ונזהר בכל העניינים לבלי להיכשל חלילה, כי הסכנה גדולה ורבה מאד מאד. וביותר ובפרט צריך לזהר שלא להכשל בענייני מאכלים כמו שפירט רבינו הק' בעצמו בשיחתו הנזכרת לעיל.

(ובהמשך להאמור, יש להשיג ולבדוק היטב על המוצרים הנמכרים והמאכלים המחולקים במתחם הציון, תחת איזה השגחה ראויה הם עומדים, ולמזהיר ולזהר שלומים תן כמי נהר).

יסדר חפציו תחילה

כשיגיע לעיר אומאן, אל יחפז להיכנס אל הציון הק' בטרם יסדר חפציו באכסנינתו, כדי שיוכל להשטח על הציון הק' בישוב הדעת. אכן מאידך החכם עיניו בראשו לסדר ענייניו בזריזות, ולא להיגרר אחר עניינים מיותרים שהיצר הרע מערים בפרט סביב מקום קדוש ונשגב זה.

העיר אומאן

כבר ענה ואמר רבינו הק' אודות העיר אומאן בה בחר להיטמן, אשר מצד אחד יש בה קדושה גדולה ונוראה שמתו בה אלפים ורבות על קדושת שמו יתברך, ואולם ככל שהקדושה היא עליונה כך מבקשים החיצונים לינוק ממנה בבחינת 'סביב רשעים יתהלכו', ושם זקוקים לשמירה גדולה:

”הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֵתָהּ אֵצֶל הַקְּצָה וְהַסּוּף שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּמִקּוֹם שְׂגָבוֹל יִשְׂרָאֵל כְּלָה, כִּי לְכָל דְּבַר יֵשׁ גַּז וְסוּף וְאִם כֵּן גַּם לָנוּ יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל סוּף גַּם כֵּן, הֵינִי שְׂיִישׁ מִקּוֹם שְׂשֵׁם מִסִּים קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, שְׂמִשְׁם

תפארת ישראל בריבוי הגוונים

הרצון הטוב השוכן בכל אחד מבני הקיבוץ הק', ולא להביט ולדון על פי מראהו החיצוני המטעה. ובפרט יש להיזהר בכל בימי ראש השנה אשר עיקר תיקוני הקיבוץ נעשים על ידי שהאבני קודש בני הקיבוץ נכללים יחד באהבה ורעות ביניהם. וכבר אמר רבינו "העולם ראוי להם שיתמחו על האהבה שביניכם"

אכן, דעת לנבון, שצריכים זהירות מלהתחבר אל אחד שעדיין בתחילת הביורוד והתקרבות, ובוודאי חלילה וחס לקבל מנהגים חדשים להקל במנהגים ובהלכות השולחן ערוך ולנסות מהדרך המסורה שדרכו בה אבותינו ותלמידי הצדיק האמתיים מעולם.

מגוון רחב ומרהיב של כלליות נשמות ישראל מאכלס את העיר אומן בימי ראש השנה הקדושים, הקשורים בעבותות אהבה אל צדיק הדורות, ונענו בתמימות ופשיטות לקול כרוזו לבוא אליו על ראש השנה. ואין לשער ולתאר כלל את עוצם נוראות ריבוי הבתים הנעשים בהצטרפות כל נשמה יהודית תהיה אשר תהיה לקיבוץ הקדוש של הרועה הגדול.

על כן יש להסתכל בכל עת רק על פנימיות

פרק די ההכנה לציון הקדוש

טבילה במקוה

אנשי שלומינו הקפידו מאד לטהר עצמם במקווה לפני ההשתטחות על הציון הק', וכפי שסיפר רבי אברהם בר"נ זיע"א על רבו הגדול רבי מאיר בלעכער ז"ל מגדולי תלמידי מוהרנ"ת זי"ע: 'היה לנו רבי - בהתפוננו על ר' מאיר ליב בלעכער שהיה רבו בנגלה - שנהג להכין עצמו בתורה ובתפלה שלשה ימים לפני שהלך להשתטח על ציון רבנו, והפטיר ואמר בצעה, און היינט גייט צום ציון מען און א מקוה. (שיש"ק ג' תקמג).

אכן מי שהוא אנוס בדבר מחמת חולי וכדו' כבר נודעה מה שדדיבר פעם ראב"נ עם פמה מאנ"ש מוקסרון הדבר שהולכים לציון רבנו ללא טבילת מקוה קדם, פששמע זאת

רבי ישראל פהן התאנח ואמר: "פאשר אבדתי אבדתי", פי היה אדם חלוש ולא יכול היה להקפיד בטבילת מקוה הקר, בימות החורף (והוא על פי המבאר בלקוטי הלכות הלכות גמור בהמה טהורה ד, טז). אמר לו ראב"נ: אם הנה הולך עם ההלכה הזאת (הנה ההלכה שבלקוטי הלכות תנ"ל) מתר לה ללכת אף בן לציון. (שיש"ק ג' תקג)

דע להיכן אתה נכנס!

לפני שנכנסים להיכל קודש הקדשים ציון המצויינת, יישב דעתו להיכן הוא בא ונכנס, למקום שלהבת אש קודש, שנתקדש בקדושת אבן השתיה, שבו נכנס כהן גדול ביום הכיפורים לפני ולפנים, ויצייר בדעתו שהנה הוא נכנס לרבינו הק' כבחיים חיותו ממש, וכפי שספר החסיד הנודע רבי בן ציון אפטר ז"ל: שפעם הלך יחד עם אחד ומיוחד מגדולי החסידים רבי דוד צבי דאשיווסקע לציון רבנו ז"ל ורבי דוד צבי פבר היה אז זקן מפלג, וסיע לו רבי בן ציון ז"ל בהליכתו, ובתוך דבריו הזדעזע רבי דוד צבי ואמר ברעדה לרבי בן ציון ז"ל 'אתה מבין להיכן אנו הולכים פעת'. "דו פאר שטייט אונאן מיר גייען איצט". ואמר זאת בהתרגשות כזו, שאף שפבר היה בציון אלפי פעמים בימי חיי היתה הרגשתו פאלו לו זה עתה פעם ראשונה שעולה להשתטח על ציונו הקדוש (שיח שרפי קודש ו קמט).

פרק ה'

ההנהגה בציון הקדוש

א לעבעדיגע רבי – רבי חי

ציון רבינו הק' מופלא הוא במעלתו הנשגבת, בחיות שנשמת רבינו הק' קביעא וקיימא באתרא הדין כבימי חיים חיותו, וכפי שהיתה משאלת לבו אלינו: **אני רוצה לשאר ביניכם, ואתם תבואו על קברי.** (חיי מוהר"ן קצ"ז).

ועוד בנוסף לכך, העיד והחווה בידו בטרם הפשיט את גופו הטהור, אשר הסתלקותו אין היא אלא כמעבר מחדר לחדר, והוא רואה ומביט שומע ומקשיב ומאזין, לכל הבאים ומשתתחים על קברו הק':

"אצל הצדיק אין צריכים לחשש שמא אינו שם, פי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר. והמשיל אז לבתו על עצמו: כמו שאני עתה בחדר זה, ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי, אם אתה תבוא אצל הדלת ותצעק "אבי אבי" וכו' לא אשמע דבריה? כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש פמה פעמים, שרמז לכל אחד ואחד פמה גדלה הפעלה של מי שיוצא לבוא על קברו הקדוש והנזר, פי **בודאי ישמע דבריו ויעזר ויושיע לו בכל מה דאפשר!**"

(שיחות הר"ן קצ"ז)

שלום נעמען

שמעתי בשמו שאמר, שתתקף פשאחד בא אליו והוא נותן לו שלום ופושט ידו לידו, פמנהג

העולם בשעת נתינת שלום, אז **תתקף הוא יודע כל מה שעבר אותו האיש.** והיה נחשב אצלו לדבר פשוט וקל מה שיודע את כל אחד ואחד כפי מה שהוא מתחלה ועד סוף כל מה שעשה ועבר. (שיחות הר"ן קפ"ז)

תיקון הכללי

כבר הבטיח רבנו ז"ל בחייו ויחד שני עדים פשרים, שפשיסתלק פשיבואו על קברו ויתנו פרוטה לצדקה - רצונו לומר בעבור הזכרת נשמתו הקדושה פנהוג, ובלשון אשכנז: "אין וועט געבין אפרוטה צדקה פון מייניט וועגין, ויאמרו אלו העשרה קפיטל תהלים הנרשמים אצלנו בשביל תקון למקרה לילה רח"ל, אז יניח רבנו עצמו לארץ ולרחב, ובודאי יושיע לזה האדם, ואמר, שבהפאות יוציא אותו מהגיהנם, אפלו אם יהיה אותו האדם איה שיהיה, אפלו אם עבר מה שעבר. רק מעתה יקבל על עצמו שלא ישוב לאגלתו ח"ו. (חיי מוהר"ן רכ"ה).

אם כי לכתחילה בודאי הרצון העליון שיאמרם בכוונת הלב, אך **אין שיאמרם יהיה אין שיהיה הוא טוב ומועיל,** גם טוב שיקשר עצמו לפני האמירה לנשמת הצדיק שגילה תיקון זה באמירת הריני מקשר וכו', (שיחות הר"ן קמ"א).

כוונת השמות

מובא בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן (ח"א תורה

מדריך הבנה

כאמור למעלה, רבינו הק' אמר לפני הסתלקותו, שכאשר נבוא לצינונו ניתן לשוחח עמו כמו בחיים חיותו ממש, והוא ישמע את כל מה שנדבר אליו, ובוודאי שיעזור ויושיע לנו בכל מה שצריך.

ואולם צריכים לזה זכיה גדולה וכפי שכותב מוהרנ"ת ז"ע באגרתו הנודעת: "פי כל קְּמֻמְתֵי וְכָל תְּשׁוּקָתֵי וְתַקְּוֹתֵי הוא רק להיות על ציין הקדוש הרבה פעמים, אולי אֶזְכָּה לְפָרֵשׁ אֶת שִׁחְתִּי, לְשַׁפֵּךְ לְפִי פְּמִים נֹכַח פְּנֵי ה'".

ובשיחות הר"ן מובא שעוד בחיים חיותו של רבינו ז"ל היה קשה להיכנס אליו ולדבר איתו... ואמנם העצה היעוצה שם של רבינו הק' שכאשר מתרגלים לשוח ולדבר עם השי"ת כך נקל גם לדבר עמו. וגם עתה העצה במקומה עומדת.

למותר לציין שחלילה וחס אין אנו 'מתפללים' לפני רבינו הק', אלא אנו 'שופכים' את ליבנו לפניו ו'מספרים' לו על צרתנו ומצוקתנו, ומעוררים את רחמי שימליץ טוב בעדינו. וכתפילת כלב במערת המכפלה שזעק לפניהם: אבות הקדושים אנה העתירו בעדי.

התעקשות בתפלה על הציין

רבי אברהם בן רבי נחמן זיע"א אמר פעם: קְּשָׁמוֹתֵי עָקְשִׁים בְּתַפְלָה וּבְקִשָּׁה עַל צִיּוֹן רְבִינוּ פּוֹעֲלִים (שיש"ק ח"ג תצ"ה). ואולם צריך להיזהר מדחיקת אלא שתהיה התפילה בריבוי תחנונים, אם יתן יתן ואם לאו לאו כרצונו יתברך.

ר"ה) שיש לכוון בשעת אמירת תיקון הכללי, שתהילים גימטריא תפ"ה, שהוא גימ' שני השמות א"ל אלקי"ם במילואם. כזה: אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שעי" שני שמות אלו יוצאים ניצוצות הק' מהקליפה.

ואולם אין צריך לחשוב את הכוונות האלו משך כל זמן אמירת המזמורים, כי בעת האמירה צריכים להכניס כל מחשבתו וכוונתו לפירוש המילות (ליקוטי מוהר"ן תניינא ק"ם), אלא צריך לכוון את הכוונה באופן כללי לפני האמירה, או לאחריו (כמו שאנו רואים שמורינו רבי נתן זיע"א הזכיר כונה זו בתפילה שאחרי התיקון).

התפלה שלאחר התיקון

התפילה הנוראה שלאחרי התיקון שחבורה על ידי מוהרנ"ת ז"ע היא תפילה נפלאה ונוראה, ההופכת את ירידת הפגם והעוון לתכלית עליה של חרטה ותשובה, רצון וכיסופים עד כלות הנפש לשוב ולהידבק בחי עולמים, וואס געבט ארויס די הרגשות ופנימיות הלב באופן מופלא, כאשר כל אחד יכול למצוא את עצמו בה.

ומובא בשם החסיד רבי מיכלי ז"ל נכד מורינו רבי נתן זיע"א, שְׁהִיָּה אֹמֵר שְׁעַד אֲמֻצֵעַ הַתַּפְלָה שְׁאַחַר הַעֲשָׂרָה מִזְמֹרִים שֶׁל תַּקְוֵן הַפְּלִי זֶה מְקַבְּלִים פְּשָׁכֵר עַל הַנְּסִיעָה לְצִיּוֹן, וְהַשְּׂאֵר הוּא פְּעֻדָּה.

תורה ותפלה בציין הק'

רבינו הקדוש גילה דעתו הרבה פעמים, שרצונו הגדול שיבואו על קברו הקדוש הרבה, ללמוד ולהתפלל שם, ולהרבות בתפלה ותחנונים.

מסוגל ביותר ללמוד בספרי רבינו הקדוש על ציונו הקדוש, שמלבד מה שיהיו שפתותיו דובבות בקבר, כבר כתב מוהרנ"ת ז"ע, שבקבר הצדיק שורה אויר הנח והזך, ודיבוריו נכנסים ביותר ללב הלומד ופועלים את פעולתם.

אמירת תהלים

גם חפצו היה שנרבה שם באמירת תהלים, ואמר שיהיה לו תענוג גדול מזה שיבואו על קברו ויאמרו תהלים בהתעוררות הלב.

רעדן צום רבי'ן

שֵׁלֶשׁ הַבְּחִינֹת בְּהַתְקַרְבוֹת לְצַדִּיק

בליקוטי מוהר"ן תורה ד', מביא רבינו הק' שלש בחינות ודרכים בהתקרבות לצדיק שעל ידם משברים כל המידות רעות:

הַבְּחִינָה הָרֵאשׁוֹנָה פְּשׁוּאָה אֶת הַצַּדִּיק,
עַל-יְדֵי-זֶה מְבַטֵּל הַמַּדּוֹת רְעוּת הַנִּמְשָׁכִין
מִשְׁנֵי הַיְסוּדוֹת דּוֹמֵם צוּמָח, הֵינּוּ עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוּת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן וְתַאֲוֹת רְעוּת וְזוֹכִין
לְשִׁמּוּחַ וְזָרִיזוֹת:

הַבְּחִינָה הַשְּׁנִיָּה הַצְּדָקָה שְׁנוֹתָן לְתַלְמִיד-
חֶכֶם. שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִמַּדּוֹת רְעוּת שֶׁל
שְׁנֵי הַיְסוּדוֹת חַי מְדַבֵּר שֶׁהֵן דְּבָרִים בְּטָלִים
וְלָשׁוֹן הָרַע וְגֵאָה וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן:

הַבְּחִינָה הַשְּׁלִישִׁית כְּשִׁמְתוּדָה וְדוּי דְּבָרִים
לְפָנֵי הַתַּלְמִיד-חֶכֶם. שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הַתַּלְמִיד-
חֶכֶם מְדַרְיָה אוֹתוֹ לְדָרְךָ יִשָּׁר לְפִי שֶׁרָשׁ
נִשְׁמָתוֹ. וְזֶה הָעֵקֶר פִּי אֶזְ נִצּוֹל מִהַפְּלִ: (קצור
ליקוטי מוהר"ן תורה ד')

ובספר הקדוש פפראות לחכמה להגה"ק מטשערין זיע"א (תורה ד) כתב על כך: הנה ידוע מפי תלמידיו הקדושים שכל המאמרים שגילה בענין מעלת התיקונים הנוראים והנפלאים שנעשין על ידי ההתקרבות אל הצדיק, וכל הפרטים שיש בזה, כל דבריו ז"ל בזה חיים וקיימים לעד, וגם עכשיו אחר הסתלקותו.

ראיית פני הצדיק - מבאר שם שכיום יש ענין הסתכלות בפני הצדיק, גם ע"י שמסתכל על הציון הק'. וזה ג"כ עצה טובה ומועילה למי שלבו סתום כאבן, שישב ליד הציון, ויסתכל על מצבת ציונו הקדוש, ויחשוב בלבו כאילו שיושב לפני רבינו הקדוש בחיים חיותו ומסתכל על זיו תואר פניו הקדושים.

צדקה לצדיק - והבחינה השניה להתקרבות לצדיק, נוהג אחר הסתלקות רבינו הקדוש על ידי שנותנים צדקה לזכות רבינו ז"ל ולענייניו, דהיינו הדפסת ספריו, והפצת דעתו בעולם וכדו'.

ודווי דברים - היא הבחינה השלישית להתודות לפני הצדיק נוהג גם היום ע"י הוידוי דברים בציונו הקדוש.

לספר לפניו כל לבו

והנה ענין הוידוי דברים לפני הצדיק והסיפור לפניו כל לבו, מלבד מה שעל ידו יוצאים כל הצירופים הרעים שנחלקו בעצמות האדם, עוד הוא הצורך שיהיה בחינת התעוררות דלתתא, וכפי שאמרו רבינו הק' להדיא: בְּאֵתֵי הָהֶעוֹלָם לְקָרֵב נְפִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ. אֲבָל אֵינִי יָכוֹל לְקָרֵב כִּי-אִם מִי שֶׁבָּא אֲצָלֵי וּמְסַפֵּר לִי חֶסְרוֹנִי, אֵינִי יָכוֹל לְתַקְנֵנו (חיי מוהר"ן ש"ז).

והנה "צריך לפרט החטא, וצריך להתודות בדיבורים בכל פעם על כל מה שעשה", וכפי שמוהר"ן"ת מבקש בתפלתו לפני השי"ת: "ואל יעבירני השכחה לשכוח איזה חטא מלפרטו לפניך, רק אזכה להתודות לפניך באמת ולפרט החטא בפירוש".

על כן יעשה כל אחד כמיטב יכולתו ויעתיר להשם יתברך שיזכור לזכור ולהיזכר את כל אשר חטא מיום היותו על האדמה עד היום הזה.

ואולם ישנם לכך כמה עצות:

א' שיתוודה על סדר שנות חיו. ב' שיתוודה על פי סדר היום מוקד ועד ערב, ועל סדר מעגל השנה בחגים ומועדים. ג' שיתוודה על סדר האברים ויתוודה על המצוות התלויות בכל איבר ואיבר.

אמנם, על אף כל העצות, קשה מאד להיזכר

גם אם לעת עתה אינו זוכה להתוודות כראוי מעומק הלב, אל יפול בדעתו, רק יאמין באמונה שלימה, שאיכשהו, נעשין גם על ידי זה תיקונים נפלאים.

וגם אם לבו אטום לגמרי, ואינו מצליח כלל לעורר לבו לתשובה, הרי שעצם הוידוי, מה שהוא מתגבר ומוציא מפיו את דיבורי הוידוי, ומזכיר את חטאיו בפה, חשובה מאוד לפני ה', ונחשבת לתשובה, שהרי בפנימיות לבבו הוא רוצה לשוב, רק שמרוב כבידות הלב, הרי הוא כאנוס, ואינו יכול להתעורר, ולכן עצם ההתגברות להתוודות נחשבת לתשובה ורצויה לפני הקב"ה.

דרך ישרה לפי שורש נשמתו

וכבר הזכרנו בתחילת הפרק שכשאדם מתוודה לפני הצדיק, מפריש ומורה לו הצדיק דרך ישרה לפי שורש נשמתו, ומדריך אותו כיצד להתנהג ומה לעשות בכדי שיבוא לתיקונו השלם, וזה עיקר גדול ממעלת הוידוי דברים לפני הצדיק.

"וְעַכְשָׁיו צְרִיךְ לְהֶאֱמִין שֶׁפְּשָׁרוֹצָה בְּאֵמַת לֵילֶךְ בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר וְעוֹשֶׂה כָּל הַתְּקוּנִים הַנִּלְבָּשִׁים לְמִוֶּת, אִזּוּ מִה שֶׁהַשָּׁם יִתְבַּרְךָ שׁוֹלֵחַ לוֹ בְּמַחְשַׁבְתּוֹ אֵיזָה דָּרָךְ וְהַנְהִיגָה לְעִבּוּדַת ה', וְצְרִיךְ לְהֶאֱמִין שֶׁזֶה דְרָכּוֹ הַיָּשָׁר לְעַת עֵתָה לְפָנֵי שְׁרֵשׁ נַשְׁמָתוֹ. וַיִּמְלֵא מוֹבָן שֶׁכָּל אֶחָד צְרִיךְ לְחַפֵּשׂ אֶת דְרָכּוֹ בְּקִדְשׁ בְּתוֹךְ הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיק וְתַלְמִידָיו ז"ל, וּבְעֵינֵינִים כְּאֵלֶּה שֶׁאֲפָשֶׁר לוֹ לְדַבֵּר וְלַהֲתַנְשֵׁב עִם חֲבֵרָיו, בְּנֹדָאֵי צְרִיךְ לְדַבֵּר עִם חֲבֵרָיו, פִּי אוֹלֵי יִקְבַּל מִחֲבֵרָיו אֵיזָה הֶאֱרַת הַדַּעַת בְּבִחִינַת וּמְקַבְּלֵי דִין כּוֹן דִּין וְגַם צְרִיךְ בְּכָל פַּעַם גַּם בְּבִיתוֹ לְהִתְבַּוֵּד וְלִשְׁפֹּךְ שִׁירָו לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ וְלַהֲתַפְּלֵל לְפָנָיו שִׁיתְקַן אֶת עֲצָתוֹ" (פרפראות לחכמה שם).

מה נורא המקום הזה

כשנכנסים להיכלו של רבינו הקדוש אנו נכנסים למקום בו הוא נמצא בעצמו: "כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר" והוא שוכן בציונו הקדוש ממש כמו בחיים חיותו ולכן צריכה ההתנהגות להיות כפי שראוי להתנהג בחדר בו נמצא הצדיק.

בהתאם לכך במשך כל הדורות התהלכו אנ"ש בציון הקדוש באימה וביראה ובכבוד הראוי, ואף נמנעו

מלהכניס לאהל הציון כסאות, ומהם ילמד כל אחד לעורר את לבו להתנהג במקום ציון הקדוש בדחילו ורחימו

ולהתוודות על כל מה שחטא, כמו שכתב על כך רבינו הקדוש (ליקוטי מוהר"ן קע"ח): "יש לזה מניעות רבות, לפעמים נשכח מאיתנו החטא, ויש שיכבד עליו מאוד וקשה עליו להוציא הדיבור להתוודות, ועוד מניעות רבות".

והעצה על כך מובאר שם: שמחה של מצוה! "כי כשאדם שמח בשמחה של מצוה, עד שבא לידי ריקודים של שמחה, על ידי זה זוכה להתוודות על כל חטאיו בפרוטרוט ומתקן כל אשר פגם" (ליקוטי מוהר"ן שם).

אופן הוידוי

הוידוי דברים שמתוודים לפני הצדיק צריך שיהא מעומק הלב, להתוודות על כל חטאיו ועוונותיו, מתוך חרטה ובושה פנימית, וכשמתוודה בבחינת כל 'עצמות' תאמרנה, יוצאים הצירופים הרעים שנחקקו על עצמותיו על ידי עוונותיו, ונעשין כל התיקונים.

כפי שהיטיב לתאר זאת החסיד ר' שמואל הורוויץ זצ"ל: מתחילין להרגיש על הציון הקדוש כאב העוונות, ובאים לחרטה גמורה העקר הדבר משורשו, שיותר טוב שלא הייתי נברא ולא הייתי עושה דבר שכזה, והולך כמה וכמה זמן שמתמרמרים במרירות כזה, עד כלות הנפש, ועושים תשובה באמת, והרופא הנמתח הוא רבינו הקדוש, עושה ניתוח את הרע עד השורש. כידוע באמת לכל מי שזכה להיות על ציונו הקדוש, את ההיריון תשובה באמת וחרטה גמורה בלב ונפש, הצעקות והתמרמרות בכל מיצוי הנפש ממש שזוכה שם כל זה הזוכה לבוא לשם, אשר ממש מרגישים צער העוונות עד אין לשער, עד ששבים בהתשובה הגמורה המובא ברמב"ם "שיוכל להעיד עליו יודע תעלומות שמתחרט בלב שלם וגומר בלבו שלא ישוב עוד לזה לעולם" היינו שמתחרטים ומתצטערים כל כך, ומרוצים בלב שלם אפילו להסתלק תיכף ח"ו ולבלי להתגשם עוד, כמו שאומרים אנ"ש שציון רבינו הקדוש הוא בית חולים שעושים שם ניתוח שמנתחים העוונות מהעצמות, כמו שידוע לכל הזוכים לבוא לשם.

אכן, לזכות לוידי אמייתי שכזה, צריכים לשקוד הרבה על דלתי הציון הקדוש, לשפוך לבו ולספר עוונותיו לפני הצדיק, עד שמריבוי הדיבורים והוידוים יזכה לוידי אמייתי מעומק הלב. וכפי

שכותב הרב מטשהרין ז"ל: "כי אי אפשר לגמור גמר כל התיקונים בשלימות בפעם אחת, שבשביל זה צריכים לבוא אליו בכל פעם ולספר לפניו כל ליבו (פרפראות לחכמה ס' ד' אות ל'), לכן יתאזר בסלבנות ויעשה את שלו, כי אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו, רק על כל אחד מוטל לעשות לפי מדריגתו.

שנתפס ונהרג כמ"פ בדרך ואפי' ירו בו פע"א בעת ההוא, כמסופר באריכות בימי שמואל), **מלבוא אל הציון מהאכסניא.**

ע"כ ידע כי הוא דבר רגיל, והוא חלק מהתיקון שעובר על כל אחד מאנשי הבעל תפלה, ויתגבר כמה שיכול כפי כוחו ויכלכל צעדיו, והחכם עיניו בראשו.

לפעמים כאשר באים אל רבינו הקדוש מרגישים נפילה בעבודה, כ"א במקום שלו, לדוגמא הקם בכל לילה בחצות כאשר בא אל רבינו ז"ל הרבה פעמים יפול מזה ח"ו, או מתפלה בכונה או בלימוד שיעורים קבועים וכדו', כאו"א במקומו, אל תתפלא מזה וכמבואר מזה הרבה בספרי רבינו הקדוש ובפרט בספרה"ק שיחות הר"ן וז"ל:

מה שפשאדם מתחיל ללנס בעבודת השם ולהתקרב לצדיק האמת, באים עליו ההורים ובלבולים גדולים, זהו כמו למשל פלי מים שמתחלה נראה פאלו הפנים צלולים, ואחר-כך פשוטותיו ומעמידין הפנים אצל האש ומתחיל להתבשל, אזי מתבלבל הפנים ומעלה הרתחה כל הפסלת שהיה בפנים, ועולה כל הפסלת למעלה, ומתחלה נדמה פאלו הפנים צלולים לגמרי, ואחר-כך נראה הפסלת שבפנים העולה בכל פעם למעלה. ואזי קשמיסירין בכל פעם חלאת ופסלת הפנים, אזי אחר-כך נשארו הפנים צלולים ונקים באמת פראוי.

כמו כן ממש, קדם שמתחיל האדם ללנס בעבודת ה', אזי הטוב והרע מערבין בו. ומחמת שהם מערבים מאד אין נראה הפסלת והרע שבו כלל פי הם מערבים יחד לגמרי, הרע עם הטוב. אף אחר-כך פשמתחיל ללנס בעבודת השם ומתקרב לצדיק האמת, אזי מתחיל להזדקף ולהתברר, ואזי עולה הפסלת והרע בכל פעם למעלה, ואזי ישאר אחר-כך זך וצלול לגמרי באמת פראוי.. (שיחות הר"ן ע"ט)

ממש כמו שהיה מתנהג בחדרו של רבינו הקדוש כשהיה בחיים חיותו.

וכפי שהאדם משתדל להיזהר בכבוד הצדיק כך הוא משפיע עליו בכפלי כפלים (ליקוה"ל שבעות ב. כ"ג). וכבר ענה ואמר ר' אברהם בר"ן:

"בציון רבנו ראינו מופתים ופסקים הינו ענשים, והוא מחמת זה שלא נזהרים המשתטחים בקדשת הציון. (שיש"ק ח"ג תצ"ד).

רצוא ושוב אצל הצדיק

כל מי שבא וזכה להיכנס אל בית ציונו הק' מכיר את התופעה הנפוצה

וכמו שאמר רביז"ל בעצמו:

לכנס אצלי ולהתקרב אלי הוא דבר קשה מאד, ואפלו בני עצמם. אפלו הם כל אימת שרוצים ללנס אצלי, יש על זה פמה בלבולים ומחשבות הטורדות וכיוצא. (חיי מוהר"ן ריח)

כל אחד שכבר היה באומן פע"א יודע מכבר, שבכל פעם שיצא מהציון הק' לאכסניא שלו או לשאר עניינים וסידורים וכו', היה צריך כוחות גדולים להתנתק מכל העניינים ולחזור לבית ציונו הק', ולפעמים יוצאים אך לטעימה וכדו' לדקות אחדות ממש, וצריך כמעט מסי"נ ממש לחזור לשם, וכך עובר זמן רב לבטלה, ויש כח המכריח המבלבל דעת האדם ואינו מניחו לבא אל הצדיק, וכמש"כ בליקו"מ תורה ע"ב, שכיון שעלה מדרגה בביאתו אל הצדיק נברא לו יצה"ר חדש, וכ"ש כל פעם שהיה אצל הצדיק שנברא לו יצה"ר חדש, וכבר אמר ר' שמואל הורביץ ז"ל, **כי היה יותר קל לעבור את הגבול** (שעלה לו בקשיים רבים וכמעט

פרק ז'

ערב ראש השנה הקדוש

דעם אונטערשטער טאג פון יאר

הקפיד מאד שאנ"ש יגיעו כבר לקיבוץ הקדוש לסליחות
'זכור ברית' של ערב ר"ה.

התרת נדרים

נוהגים לעשות את ה'התרת נדרים' בערב ראש השנה
לאחר תפילת שחרית.

תענית

נהגו אנ"ש להתענות עד חצות היום כמבוא בשולחן ערוך.
וכבר אמר מוהרנ"ת שרבינו הק' אסר עלינו התעניות, אך
כאשר יש תענית ע"פ שו"ע, דארף מען עס כאפן ווי א
גוט שטיקל לעקיך (שיש"ק ד תרכ"ו).

גם מי שלא חש בטוב ואינו יכול לצום, על כל פנים ראוי
וכדאי מאד שלפני שאוכל יקדים לילך לציון ולהתוודות

גדולת היום

אמר רבינו הק': "אנדערע וואלטן זיך גיווינטשן אזוי א
ראש השנה, פמו ערב ראש השנה שהיה לכם" (חיי מוהר"ן ש"ה).

וידוע שחלק בלתי נפרד של הקיבוץ בראש השנה
הוא ההשתטחות על ציונו הקדוש בערב ראש השנה,
ולעסוק שם בתשובה בתפילות ותחינות. וכמבואר בדברי
הגאון הקדוש מטשעהרין זיע"א: 'זוה מובן ממיילא שגם
ענין הנסיעה על ראש השנה לצדיקים היה דעתו ז"ל גם
כן על ענין הנסיעה שנוסעין כל אנ"ש בכל שנה לאמין
להשתטח על קברו הקדוש ולהרבות שם בתחנונים בכל
ערב ראש השנה' (פרפראות לחכמה).

זכור ברית

ידוע שהקיבוץ הקדוש מתחיל מ'זכור ברית', ומוהרנ"ת

ורבינו היה מפריש ומברר להם דרך ישר לפי שורש נשמתו, כמובא בחיי מוהר"ן (אות תצ"א, תצ"ב) וענין זה קיים גם היום על ציונו הק'.

ולאחרונה נהוג לחלק סדר וידוי דברים, אך יש לידע שהם מיועדים אך ורק להזכר, אמנם עיקר הוידוי דברים הוא לשפוך את כל ליבו ולספר את כל מה שעבר עליו כמבואר לעיל באריכות

וכפי כוחו, כמו שהורה מוהרנ"ת זיע"א לבנו, וכמוסופר: פעם אחת בערב ראש השנה בבקר שאל אותו בנו על אודות שחלש לבו מאד כי לא היה אז בקו הבריאות, אם יאכל איזה דבר קדם לקטתו על צייגו הקדוש כדי שיהיה בכחו לפרש נשם שיחתו בהתעוררות הלב פראוי, והשיב לו, לאו! אמר פאשר תוכל ובלבד שיהיה קדם האכילה. (כוכבי אור - אנשי מוהר"ן ל"ג).

פדיון נפש

ערב ראש השנה ראוי לתן על פדיון. (שיחת הר"ן קע"ה)

נהגו אנ"ש למסור את הפדיון אחד לחבירו בהתקשרות לרבינו הק'. אבל אין זה תלוי בדרגת המקבל, כיון שממילא אין ביכולת לעשות פדיון אלא ע"י התקשרות לרבינו הקדוש (כמובא בליקו"מ רט"ו, ובחיי מוהר"ן בכ"מ).

הפדיון בערב ראש השנה הוא דבר הדאוי, כלשון רבינו הק', אך אין התיקון תלוי בו.

וידוי דברים

חוץ מענין הוידוי דברים בכל פעם שבא אל הצדיק כמו שהובא לעיל, היה ענין מיוחד אצל רבינו הק' להתוודות בערב ראש השנה דייקא,

תיקון הכללי

"ובערב ראש השנה משתטחין על קברו הקדוש ואומרים העשרה קפיטיל תהלים כפקדתו ז"ל, (פרפראות לחכמה סי' מו).

ולאחרונה נתחדש לומר תיקון הכללי בער"ה כחצות היום ברוב עם יחד שבטי ישראל, כשמצטרפים לזה רבבות אלפי יהודים מכל רחבי תבל, וגודל חשיבות הענין אין מן הצורך להסביר. אכן, מובן לכל שאין זה נחשב כחלק מתיקוני הראש השנה של רבינו הק'.

תשובה

ומסיים שם הגה"ק מטשערין זיע"א: "ומתפללין שם [בציון הק'] הרבה על התשובה, ולזכות לעבד את ה' פראוי כל אחד כפי בחינתו"

מנחה האחרון של השנה

החסיד ר' לוי יצחק בענדער זצ"ל היה מרבה לתאר את גודל ההתעוררות של אנ"ש במנחה האחרונה של השנה, ואריכות התפלה, והם נדפסים בארוכה בשיח שרפי קודש ובקוטרסי 'טעם זקנים'.

מדרגת הכנה

פרק ז'

הנהגות ראש השנה מדבינו הקדוש

תינוק הבוכה לפני אביו. (ליקוטי עצות מועדי ה' ר"ה י"א)

אכן, על אף שאמרו רבינו הק' שצריך לבכות בר"ה חשוב לזכור שאין לדחוק את עצמו על זה:

כְּשֶׁהָאָדָם אוֹמֵר תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְחוֹשֵׁב בְּלִבּוֹ וּמְצַפֶּה שְׂיִבְכָּה, זֹאת הַמְחַשְׁבָּה אֵינָה טוֹבָה, וְהִיא מְבַלְבֶּלֶת אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי מִחֲמַת זֶה אֵינּוּ יָכוֹל לֹמַר הַבִּקְשׁוֹת בְּלֵב שָׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת. כִּי צְרִיכִין בְּשַׁעַת אֲמִירַת תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת לְהִרְחִיק מֵעֲצֻמוֹ כֹּל מִינֵי מִחְשָׁבוֹת חוּץ שֶׁבְּעוֹלָם, רַק לְכוּן דַּעְתּוֹ אֶל הַדְּבוּרִים, שֶׁהוּא מְדַבֵּר לִפְנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאֵז מְמַלֵּא בְּקֶל יִתְעוֹרֵר לְבוֹ, עַד שְׂיָבֹא לְבִכָּה גְדוֹלָה בְּאֵמֶת. אֲבָל כְּשֶׁחוֹשֵׁב וּמְצַפֶּה עַל זֶה שְׂיִבְכָּה, אֲזִי זֶה נֹזֵה אֵינּוּ עוֹלָה בְּיָדוֹ, כִּי הָאֲמִירָה בְּעֲצֻמָּה נִתְבַּלְבְּלָה עַל־יַדֵּיהֶּ. (ליקוטי מוהר"ן ח"ב צ"ה)

למעט דיבור

בראש-השנה ביום הראשון צריכין למעט בדיבור מאד מאד. (שיחות הר"ן סו)

וידוע שבלילה הראשון של ראש השנה היה רבינו עורך את שולחנו ולא היה מדבר אז שום דיבור כלל וכלל, והיתה שורה אז יראה גדול כל כך על אנ"ש, עד שבישבם על שולחן רבינו, היו יראים אף להרים את ראשיהם מרוב פחד ויראת ה' עם אימת יום הדין, (שי"ש"ק).

וכך נהגו גם אנ"ש, למעט בדיבור מאד מכניסת ראש השנה עד גמר תפלת המוספין שלמחרת, אמנם לאחר התפלה כבר נעשה שמחה וחדוה.

ואולם אע"פ שראוי למעט בדיבור כפי כוחו, כל ערום יעשה בדת איך להתנהג בזה שלא יבוא לידי כעס ושאר מכשולים ח"ו.

עבודת המחשבה

בראש השנה צריכין להיות חכם, שישתב רק מחשבות טובות שישטיב השם יתברך עמונו וכו' (שיחות הר"ן כ"א)

מה שהעולם נוסעין על ראש השנה לצדיקים, פי עקר המתקת הדינין אינו אלא על ידי קדשת וטהרת המחשבות. ואי אפשר לבוא למחין זכים אלא על ידי התקשרות לצדיקים. וראש השנה הוא מקור הדינים של כל השנה, וצריך לטהר את מחשבתו כדי להתקיים, ובשביל זה נוסעין לצדיקים כדי לזכות לקדשת המחשבה (ליקוטי מוהר"ן ר"א).

שמחה

וצריכין להיות שמח בראש-השנה. (שם)

ומי שזוכה להיות על ראש-השנה ראוי לו לשמח מאד מאד. "אכלו מעדנים ושתו ממתקים פי חדות ה' היא מעזכם", וזה נאמר על ראש-השנה. (חיי מוהר"ן ת"ג)

בכיה

גם צריכין לבכות בראש-השנה. (שיחות הר"ן שם)

עקר מעלת הבכיה הוא כשהיא מחמת שמחה וחדוה. ואפלו החרטה טוב מאד שתהיה מחמת שמחה, שמרב שמחתו בהשם יתברך, הוא מתחרט ומתגעגע מאד על שמד נגדו בימים הראשונים, ומתעורר לו בכיה מחמת רב השמחה, (ליקו"מ קעה).

בימים הנוראים צריכים לבכות הרבה, והעקר הוא להיות בבחינת נער בוכה, שישלקלל כל חכמתו ושכלו ויבכה לפני השם יתברך על נגעי לבבו ומכאוביו שיודע בנפשו, כמו

פרק ח' קיבוץ

ברוב עם הדרת מלך

כפי המבואר בשו"ע רצוי וטוב להתפלל במנין גדול ביותר, משום ברוב עם הדרת מלך, וכן מבואר מעלת הענין בכמה תורות מרבינו הק' (עיין בתורה ח' ח"ב ובתורה ח' ח"ג) וכן מבואר באריכות יתירה בפרפראות לחכמה בהרבה מקומות, וכן מסרו זקני אנ"ש מהדור הקודם שמהראוי להתפלל כל אנ"ש יחדיו.

זכרינו לחיים

ועקר בקשתנו בראש השנה וכל עשרת ימי תשובה להיות נכתבין לחיים פונתנו על חיים נצחיים שהם חיים אמתיים, דהינו שגזקה לקיים את כל דברי התורה אשר הוא חיינו. (ליקוטי הלכות סוכה ז א)

דער רבי איז דא

פעם אחת בליילה הראשונה של ראש השנה באומין אחר תפלת ערבית, מורינו רבי נתן זיע"א האריה מאד בתפלתו, ואחר התפלה נתלהב מאד ואמר לאנשיו, **קשאנחנו מתקבצים לכאן, בודאי גם רבנו ז"ל אתנו פה ביחד, וכשרבנו ז"ל פה בודאי כל השבעה רועים הם גם כן אתנו פה.** ויצעק בקולו: **איך גלייב אזוי ממש איך זעה זיי** (כוכבי אור אנשי מוהר"ן ד).

פעם בעת הקבוץ בראש-השנה פונענעשע רעש מוהאנשים שדברו ביניהם בקלויז בין התפלות, עלה רבי פסח זסלבסקי ז"ל לבימה והפה בכפו על הבימה וצעק בקולו: **"דער רבי איז דא, דער רבי איז דא",** ותקף נפל חרדה על הקהל ושקטו, פי הרגישו בקולו שאכן כך הוא. (שיש"ק ח"ה ע"ר)

פרק ט' ליל ראש השנה

אכילת 'סימנים'

מובא בשו"ע הענין שנהגו בכל תפוצות ישראל לאכול ליל ר"ה מיני מאכלים שונים לסימנא טבא.

כיום באומאן ברוב מקומות האכילה ישנם כמה מהמינים אם לא רובם, אך לפעמים חסר אחד מהמינים, ע"כ כדאי לזכור מאמר רבינו הק', שמכל שכן נאמר על כגון זה, בזו הלשון 'יא עסן נישט עסן אבי דו זאלסט ביי מיר זיין אויף ראש השנה' ומה לכם לדאוג מאחר שזכינו - ואנו נכללים בקיבוץ הקדוש והנורא הזה, ואנחנו זכינו להיות חלק מהתיקון הנצחי של רבינו הקדוש והנורא וכו'.

אכילת הומין והמוצים

מנהג ישראל תורה הוא ומזכר בשו"ע ובפוסקים שלא לאכול מאכלים החמוצים בימים הנוראים, אך מכורח המציאות באומן בימים עברו, שלא יכלו לבשל במקום האירוח כמו שעושים היום, והביאו מאכלים משומרים לימים הרבה, ומחשש לקלקול מלחו והחמיצו המאכלים, וההכרח לא יגונה ואכלו מאכלים חמוצים.

וכיום נשאר ההיתר לזה אצל ההמונים גם שלא מההכרח, ומגישים מאכלים חמוצים ברוב המקומות, אך כדאי לזכור שיש ענין ומנהג כזו המוזכר בפוסקים ומנהג ישראל תורה, ע"כ ראוי לכל יר"ש ככל האפשר להמנע מלאכול מאכלים אלו, ובפרט לאור ריבוי מיני המאכלים האחרים המוצעים כיום בסעודות החג בכל המקומות.

נכתבים לאלתר

רבנו אָמֵר: "וואס אַנדערע צדיקים פֿועלן פֿון ראש-השנה ביז הושענא-רבא פֿועל אײַן די ערשטע נאַכט פֿון ראש-השנה". (שיש"ק ב' ע"ה)

רביז"ל אָמֵר, פֿי הוא וַאֲנֶשְׁיוּ עוֹבְרִים בְּמִשְׁפֵּט גָּלִיל א' דר"ה וְכַמּוּבָא בליקו"ה, פֿי הצדיק הַאֲמִית וְכָל הַדְּבִיקִים בּוֹ נִקְרָאִים ג"כ צדיקים גְּמוּרִים, וְנִכְתָּבִים וְנִחְתָּמִים לְאַלְתֵּר לְחַיִּים טוֹבִים. (ימי שמואל פרק קמ"ב)

לדוד מזמור

סיפר רבי נתן בייטלמאכער ז"ל, שבהיותו ילד קטן, כאשר שמע את הרה"ק ר' נחמן טולטשינער זיע"א פותח בשאגת הארי לומר לפני התיבה את הקאפיטל "לדוד מזמור" הנאמר אז, **נפל מהספסל לארץ, מגודל הפחד שנפל עליו** (שיש"ק).

זמירות

נהגו שלא לשיר ניגונים בסעודת ליל ראש השנה הראשון מחמת אימת הדין, חוץ משיר 'אשת חיל', שמרומז בו ענין גדולת רבינו הק', וגם כשראש השנה חל בשבת, (כראש השנה דהשתא) זימרו אז רק את האשת חיל, ולא שאר זמירות שבת.

פרקי יום ראש השנה

המלך

כְּשֶׁהַפְּלִיג פֶּעַם מוֹהֲרֵנִי תִּמְגַּדְל מַעֲלַת קַבּוּץ
אֲנִי שׁ בְּרֹאשׁ-הַשָּׁנָה בְּאוֹמְאָן, עֲנֵה וְאָמַר: "דִּי
גִּאֲנָצֶע וּוְעֵלֵט שְׁרִיִּיט "הַפְּלִיג" אָפְּעַר דִּי קְרִיִּינִצֶּע
אִיז אִין אוֹמְאָן". (שיש"ק ח"ג קס"ח)

אכילה קודם התקיעות

בדורות עברו הקפידו מאד בכל תפוצות ישראל
שלא לאכול קודם תקיעות שופר כלל, ואם כי
מעיקר הדין אין איסור אכילה על פירות ומשקים,
ומיני מזונות פחות משיעור כביצה. אנ"ש הקפידו
מאד שלא לאכול. וגם הקלים שהתגוררו באומאן

נזהרו בכך, וכהמעשה שהתרחש עם הירש בער
(שהיה מראשי המשכילים באומן שהתקרבו לרבינו הק), ובר"ה
האחרון לחיי רבינו השתתף בתפילות, וקודם
התקיעות קראה לו שפחתו לבא לשתות קאווע
ואמר לה 'דאס נישט', היינו שלא מתאים לאכול
קודם התקיעות.

שינה בר"ה

מזבא בשו"ע הענין שלא לישון בר"ה ביום,
משום דמאן דדמיך [-שיושן] בריש שתא
[-בר"ה] דמיך מזליה [-מזלו יושן], אך כבר
הביא המג"א דעת האר"י הק' דאחר התקיעות
וחצות מותר לישון.

פרק י"א

לי"א שני דראש השנה

בין מנחה למעריב כמוזבא בשו"ע, ונהגו לעשות ריקודים לאחר מכן, על גודל הזכיה שזכינו להיכלל בקיבוץ הקדוש של רבינו, ולזכות לכל התיקונים הנוראים וכו'.

לימוד התורה של רבינו הק'

בין היום הראשון לשני אחרי אמירת התשליך, נהגו אנ"ש ללמוד תורה מליקוטי מוהר"ן, כשעת התגלות אמירת התורה בחיי רבינו הק'. כיום יש שיעורים בתורת רבינו מכל חשובי אנ"ש בשעה זו בכל מקום.

מנחה שלפני גילוי התורה

רבינו הקדוש היה מגלה תורה כל שנה בראש השנה, בין מנחה למעריב אחר תשליך כמו שכתוב בחיי מוהר"ן (קכ"ו).

וידוע רבינו הקדוש ציוה לאנשיו שקודם שמגלה תורה, בתפלת המנחה שלפניו יתפללו בכוונה גדולה פמו בערב יום פפור וי'תודה. (אבניה ברזל אות מ"ט)

תשליך

מנהג אנ"ש לומר תשליך ביום הראשון של ראש השנה

פרק יב' מוצאי ר"ה

לישון ולנוח מעמל וטורח הדרך, אלא רוץ במהירות, ואזור כגיבור חלציר, להתחיל מיד מחדש בעבודת השי"ת.

השמחה לכל השנה

ומי שזאָך להיות על ראש-השנה ראוי לו לשמח מאד מאד. "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חֲדַת ה' היא מעֲזָכֶם" (נחמיה ח'), וְזֶה נֶאֱמַר על ראש-השנה). (חיי מוהר"ן ת"ג)

ואל תִּשְׁפַח שְׂתֵהֲלֶה לְאֵל הַיִּיתָ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה בְּתוֹךְ עֵדָה קְדוֹשָׁה וְנוֹרְאָה כְּזֹאת. וְכִבֵּר הַזְהִירְנוּ הוּא ז"ל (חיי מוהר"ן תג) שְׂמִי שְׁהוּא אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיךְ לְשַׂמַּח בְּכָל הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּפְרוּשׁ "אֶכְלוּ מֵעֲדָנִים וְשַׂתּוּ מִמַּתְקִים כִּי חֲדַת ה' היא מעֲזָכֶם", כִּי הַמְקַרָּא הַזֶּה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. (עלים לתרופה מכתב ר"ן)

שמחה וריקודים אדירים

נהגו אנ"ש בדורות האחרונים לפרוץ בריקודים עזים בשילוב המוחאת כף במוצאי ר"ה על גודל הזכיה העצומה שזכינו להיכלל בקיבוץ הקדוש, שכל העולם כולו תלוי בזה, ובו תלוי תיקון כל העולמות וקירוב הגאולה

שובו לכם לאהליכם

פעם, כְּשֶׁדָּבַר רַבְּנוּ מִמְעַלְתֵּי הַהֲלִיכָה לְצַדִּיק, אָמַר רַבְּנוּ: "וְעַתָּה אֵיךְ וְאֵלֶּט גִּיהֲאֵט אֲזַא רְעִיבִין וְוִי אִיר וְוֹאֶלֶט אֵיךְ גִּיגֵאֲגֵעֵן צו אִים צו פּוּס - צוּרִיק! וְוֹאֶלֶט אֵיךְ גִּילְאֲפִין". [וְהִינֵנוּ שְׁהִיָּה רַץ בְּמַהֲרֵת לְקַנֵּם וְלַעֲבֹד אוֹתוֹ וְיִתְבַּרַךְ כְּפִי שְׁקַבֵּל מִרְבוֹ]. (שיש"ק ח"ב ק"ב)

עכשיו בשובר חזרה, זכור את הימים הקדושים שעברו עליך וקשרם אל לוח לבך, ואל תתפתה

מדריך הבנה

אפשר כבר להתכוון למ

יש כבר

מערכת ב

בעולם

כבר על הדרך... מי קרוב יותר מי רחוק יותר, האחד כבר גמור את המכה בפטיש, 'הניסיון העשירי' שהוא להיות קרוי על שמו הקדוש. אחרים נמצאים כבר כמעט שם, חסר רק עוד כמה שבועות של האזנה ל'קו'... ישנם כאלו שכבר מקיימים הכול אבל להיות קרוי על שמו ולהתפלל בבית הכנסת 'ברסלב' עדין קשה בעיניהם או אחרים שהנסיעה לאומאן נראית בעיניהם קשה עד בלתי נשוא.

אבל כולם הצד השווה שכולם שואבים את חיותם מהקו הנפלא והקדוש, ודרכו מתוודעים הם לכוחו הגדול והנורא של הצדיק יסוד עולם, יקרת דרכו וענינו, ונצחיות רוח קדשו.

מערכת ברסלב... הניגון הנעים והנפלא כל כך הפורט על מיתרי הלב החבויים ביותר. אלפי בני ישראל ש'מערכת ברסלב' אומר להם יותר מהכול... החיים בעצמם... החמצן שאי

כל לב ונפש הפכו ללחם חוקם בזכות 'מערכת ברסלב'. זורשי השם, מבקשים ומחפשים, מצאו ע"י ה'מערכת' את שאהבה נפשם, הבעל השדה הוא רבינו הקדוש, והתחילו לקיים את עצותיו הנאמנות וללכת בדרכיו. בלי שיעור אנשים שהפעם הראשונה לביקורם באומאן בכלל, ובראש השנה בפרט נזקפת לזכותה הבלעדית של 'מערכת ברסלב'. מאות אם לא אלפים שרק בזכות ה'מערכת' התחילו לקיים את עצות רבינו בפשיטות ותמימות בפרט את 'עצת העצות' התבודדות. אין ספור אנשים שכל ההתקרבות שלהם לרבינו הקדוש קבלה גוון ופנים חדשות לטובה, להתחדש ולהתעורר לחפש את נצחיות רוח קדשו של הצדיק האמת רבינו הקדוש אור האורות. ויותר מזה, רבבות אנשים שרק מציצים, מריחים, טועמים, מנסים, ו...מתקרבים. בתוכם אלפים שאוחזים

ערכת ברסלב, ה'קו' של רבינו הקדוש, בה"א הידיעה, הקו דרכו כובש רבינו את כל העולם כולו, מכינו ומטעימו לקראת הגאולה הכללית והפרטית.

בעצם בשביל מה כתבנו בכלל את זה?! כל מה שרק ננסה לכתוב יגרע מהאמת והמציאות הפשוטה, בבחינת 'ולו דומיה תהילה' לא צריך יותר מלהטות אוזן לאלפי התגובות המגיעים למערכת כל הזמן מכל רחבי העולם, יהודים צמאים ומורעבים שמצאו את המקור מים חיים 'מערכת ברסלב' דרכו גילו את רופאם, מושיעם וגואלם, הראש בני ישראל רבינו הקדוש. ומאז מקיימים הם 'אחזתיו ולא הרפנו' ולא מסוגלים כבר לוותר ולעבור על יום אחד בלי לשמוע את הקו.

אלפי אנשים שספרי רבינו המחיים

הִנֵּה יָמִים פָּאִים נֶאֱמַר ה' וְהִשְׁלַחְתִּי רֶעִב
פֶּאֶרֶץ לֹא רֶעִב לֶלֶחֶם וְלֹא צָמֵא לַמַּיִם
כִּי אִם לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבַר ה'

סלבו

אפשר בלעדיו... הדעת, הבהירות, החיות, השמחה, ההתחזקות, הנחמה והאמונה.

'והנה דור תהפוכות המה'

זאת אין צריך להאריך ולהסביר לכל אחד באיזה דור נמצאים אנו, אם פעם ידעו על זה בעיקר דרך מאמרי חז"ל שכבר בזמנם ניבאו ואמרו 'ייתי לא אחמיניה' או שאר התבטאויות שונות בעניין זה מכל צדיקי הדורות האחרונים ובראשם רבינו הקדוש שצפו בעיניהם הזכות והצחות את אשר יקרה לפליטה הנשארה באחרית הימים.

אך כהיום כבר לא צריך להגיע לכל זה... מי שלבו עדיין עימו ולא התאבן לגמרי מחשכת הגלות רואה ומרגיש לבד באיזה דור המבול נמצא כל העולם כולו רח"ל, מכל הצדדים והכיוונים האפשריים וגם מהבלתי אפשריים חברו להם כוחות הטומאה כולם לעשות יד אחת נגד נשמות ישראל, להשחית, להחריב, לבלבל ולטשטש את כל העולם כולו עד היסוד, כשביותר מתגרה הייצר

הרע בתלמידי חכמים, כמו שאמרו חז"ל, אותם יראי השם המנסים עדיין להיאחז בדרכי הקדושה בדרכם הסלולה של אבותינו ורבותינו, אך אין בית אשר אין שם מות, מכל תחלואות ומכות הדור, ניסיונות עצומות ונוראות ביותר.

הסטרא אחרא שהוציאה את כל נשקיה האמתניות, דברים הזויים ומחרידים ביותר שלא שערום אבותינו, טומאות בעוצמות שלא היו מימות עולם, טרף פסול המתפשט לרבבות רבבות, כוח הרע המשתוללת בכל כוחה לפני גסיסתה המוחלטת, ומה יעשה הבן מול כל אלו ולא יחטא?! וכך נופלים אברכים ובחורים שדודים טרף מול כל חיות רעב הלוטשים את עיניהם ושינם לצודם לבאר שחת, נשמות ישראל העוזבים באר מים חיים לחצוב בארות נשברים, כל החן החשיבות והשמחה של היהדות הפשוטה, התורה והמצוות, החיות של עבודת השם מפנה את מקומה לדמיונות והבלים חולפים ועוברים.

ואפילו מי שאינו נכנע, ובכל כוחו מתגבר הוא ללכת בדרכי היראה

והתורה דווקא עליו עוברים מעברים קשים ומרים שבעתים, בלבולים, קושיות, ירידות ועליות השלכות ומרירות עד אין קץ וסוף וכל אחד שואל עד מתי?! 'ואמרת לריק יגעתי' הניסיונות מתגברות רק יותר ויותר, ולעמתו גודל גם ההסתר פנים, כשאין רואים מה פועלים, אם דרכי רצויה למעלה?! ומה לעשות שלא הולך לי כרצון השם?

'נצחתי ואנצח גמרתי ואגמור'

אך זאת הודיענו כבר והבטיחנו הבורא כל העולמים 'כי לא ייטוש השם עמו ונחלתו לא יעזוב' כל מה שהטומאה מתגברת ומתפשטת יותר, יורדת לעולם קדושה יתירה וחזקה ממנה העומדת מולה ומתעמתת עימה עד רדתה. דווקא כשנינתה רשות לשטן להשחית ולצאת בחרב יום הדין-שער החמישים של הטומאה, זה לעומת זה מעניק השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו לבניו אור קדוש נורא ונערב כזה שלא היה מעולם, שער

ביותר המפארים את פני המזרח היהדות החרדית ועד הקטנים ביותר... מאדמור"ם נכבדים, מגידי שיעורים, רבנים, דיינים ויושבי על מדין, תלמידי חכמים, מבקשים ועובדים החפצים להתעלות ולהתרומם בעבודת בוראם, ממשיך באברכים עובדי השם שכמו לכולם, היצר לא נותן מנוחה... וברצונם למלאות רצון השם ללמוד ולהתפלל כיהודי, להתענג על טעמה של שבת, של יום טוב, נמשכים הם כפרפרים אל האור. בעלי בתים המנסים גם הם בכל כוחם להישאר יהודים לשמור על העניינים, על המחשבה, להרים את הראש מעל מרוץ החיים התובעניים. בחורים צעירים שנפשם הטהורה משתוקקת ומתגעגעת לבוראם, הגידו לי את שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהריים'. וגם רחוקים ביותר שכבר איבדו כל טעם ביהדות רח"ל אבל נשמתם היהודית אינה נותנת מנוח.

כולם כאחד מודים משבחים ומפארים את הקו שהחזירם לארץ החיים, הכניסם והרגילם מחדש להתקרב לבורא יתברך שעד עתה לא היכירוהו... ואת רוב חסדיו ורחמנותו המגיעים לכל אחד באשר הוא שם. לא אחת משאירים אנשים שלעת עתה עומדים עדיין בחוץ וגם כאלו שהיו והתקרבו מחדש הודעות נרגשות ביותר, כשהצד השווה לכולם הוא שאינם מוצאים את המילים המתאימות לבטא את הרגשת לבבם, הנועם והחיות שקיבלו מאז החלו לשמוע את ה'מערכת'....

למה אתם לא מפרסמים מספיק את המספר?! לא מבינים ניצולים אלו. מכל הקווים יכולים להסתובב כרטיסים ומודעות לרוב, ורק מהקו הזה, הקו החיוני וההכרחי כל כך לכל החפץ

הפיתויים נמוגים והולכים מול אורו הזך והנקי של רבינו הקדוש, 'משיח יכבוש את כל העולם בלי יריה אחת' גלה רבינו. בלי הרבה רעש ופרסום שולח רבינו הקדוש את פארותיו לכל קצווי העולם, עוד 'הודים נדבקים אל האור 'מערכת ברסלב' ומתחילים לחיות חיים הנקראים חיים... כאש בשדה קוצים הולכת ומתפשטת הבשורה המרנינה בין שלומי אמוני ישראל על הקו שנותן חיזוק תקווה וחיות מאוצרו של רבינו הקדוש והטהור זיע"א, ובכל מקום אשר דבר הצדיק ודתו מגיע שמחה וששון, התחדשות והתחזקות ליהודים.

'איך היה העולם של היום נראה בלי מערכת ברסלב?!' נשמעים הרבה תמהים בהודעות מרוגשות משאירים במערכת. בדור שכל משועמם שני נהפך לפסיכולוג, ותשעים אחוז מהילדים והמבוגרים מאובחנים כבעייתיים האמורים לעבור סדרת שיעורים וההטפות בתורת הנפש... הדור שהבעיות רק גדלות מיום ליום וכל מי שאינו אוזח את עצמו בחזקה בספינת ההצלה-רבינו הקדוש קרוב לוודאי שיטבע במצולות החיים המרים והמורורים במוקדם או במאוחר... בתוך כל זה עומד 'מערכת ברסלב' מגלה לכל החפץ בחיים את שמעו של הרופא הגדול, רופא נשמות ישראל. נותן את הבהירות והחוזק שהצדיק מלמד לאנשיו לכל החפץ לשרוד את הגהינום של זה העולם, ולעבור את חייו כבגן עדן עלי אדמות.

מגדול ועד קטן...

והתגובות לא מאחרות לבוא...
מ ת ח י ל
מהגדולים

החמישים של הקדושה הוא רבינו הקדוש והנורא, צדיק הדורות, רבן של ישראל, איש חי וקיים, הלוחם מלחמות השם וכגיבור ורב להושיע מתייצב הוא מול מצח הנחש להציל עשוק מיד עושקו כוח, להציל נשמות ישראל מכל כוחות הטומאה, הוא האיש אשר ידיו מלכלכות בדם שפיר ושליה לטהר את בני ישראל לאביהם שבשמים, ובתוך כל המבול החושך ושימומן הנורא השורה בעולם מזריח הוא את אורו הבהיר, מבשר ומגלה לנשמות ישראל את דבר גאולתם הפרטית והכללית, מקרבם לאביהם שבשמים מחדש, בחסד וברחמים. מטעימים ממתיקות נועם צוף דבש לשד השמן, הטעם והחיות שיש בתורה ובמצוות, קרבת אלוקים, ואמונה בו יתברך. משיב נפשות אבודות, ומחזיר חסידים נפולים שנפלו כבר בדעתם כל כך עד שהתייאשו מלראות עוד טוב בחייהם.

ולא ברעש השם, לאט לאט, טיפין טיפין מגיעה בשורת הגאולה לעוד יהודים ונשמות צמאות, עוד אנשים המחפשים את הדרך בה ילכו, מתוודעים בדרך לא דרך למספר הקו של 'מערכת ברסלב' וכשטועמים מן האור... כל הבלי העולם, כל הבלבולים, המניעות, ההסתות

דברים חוצבים להבות אש שנשמעו מפי הגה"ח רבי משה קרמר שליט"א בשבה מפעלינו "מערכת ברסלב"

אם פעם היה להרבה מאוד אנשים מניעה גדולה להתקרב לרבינו הקדוש שכן היו צריכים להעלות לבית מדרשנו, לשוחח עם אנשי שלומינו, והבושה דחקה והרחיקה רבים וטובים... על ידי קו זה נחסך הרבה מאוד מכל התהליך, כשאפשר להיות בכל מקום שהוא ולהאזין לדברי אלוקים חיים הנשמעים בקו.

ולקרב רחוקים הלא אין למעלה מזה, כמו שאמר רבינו בעצמו שכשמגיע מקורב חדש

חשוב אצלו הדבר יותר מכל אלו שמקורבים מכבר, בפרט הסיפורי התקרבות העולים על הקו שנותן התחדשות גדולה לכל אחד, וגם אנוכי כשאני שומע או קורא סיפור התקרבות מתחדש אני לטובה ביותר, רואים עוד גוון מרבינו, עוד אופן איך מאיר הצדיק בנשמות ישראל, שכן עניין רבינו הוא מלא בגוונים, לכל אחד מאיר הצדיק בגוון ואופן אחר לגמרי מחברו. לפעמים אפשר כבר אפילו לחשוב שמבינים כבר את רבינו ואת דרכו... והנה שומעים מקורב האמת שלא ידעו עד עכשיו.

ואין ספק שאם היה מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א חי בדורנו היה פוצח בריקוד של שמחה על הפצה הגדול הזאת של 'מערכת ברסלב' ובוודאי יתברכו כל העוסקים והמסייעים לדבר הגדול והנשגב הזה בכל הברכות האמרות בתורה ברוחניות ובגשמיות.

הנה אנו רואים שמן השמים סיבבו שנהיה דבר ומושיג חדש בעולם והוא הקווי טלפון שאפשר לפעול בו הרבה לכבוד שמים.

אם פעם היה הכול דרך הספרים שלח לנו השי"ת כוח ואור חדש בעולם ו'מערכת ברסלב' שמו, אשר יש בו הרבה מעלות ולפעמים זה יכול לעורר אף יותר מ'ספר', הטלפון הרי הוא כוח עצום מאוד, וברוך השם שאפשר לנצל לקדושה, ללמוד לאנשים את דרכו הבהירה והסלולה של רבינו הקדוש, וזה דבר גדול ביותר שאין לשער.

**אין ספק שאם
היה מורינו רבי
נתן זיע"א הי'
בדורנו היה
פוצח בריקוד של
שמחה על הפצה
הגדול הזאת של
'מערכת ברסלב'**

מצד אחד אנו רואים שמצב הדורות רק יורד כלפי מטה, עבודת הבורא נעשה קשה וקשה יותר, ומאידך רואים גם שהשי"ת שולח כאלו כלים נפלאים בעולם שהרבה יותר קל דרכם לעבוד את השם כמו אור האלקטרי והדפוסים, שפעם היו כל הספרים עם אותיות שבורות שהיה הרבה יותר קשה ללמוד ולעבוד את השי"ת עמהם, והיום אפשר דרא ושיש אור במשך כל הלילה והספרים יוצאים ונדפסים בהירות גדולה ביותר, וזה 'זה לעומת זה' כמה שהסטרא אחרא מתגברת יותר כך נותנים לקדושה יותר כוחות וסייעתא דשמיא מופלאה...

וכמה צריכים אנו להודות ולהלל לבורא כל עולמים שחמל על דורנו השפל ונתן לנו מטובו את הקו הנפלא הזה 'מערכת ברסלב' שבקולו קול הקדושה מעביר את דבר רבינו בעוז ותעצומות, וזה גורם להרבה מבני ישראל לטעום מצוף לשד השמן נעימות מתיקות רבינו הקדוש.

ל'מערכת ברסלב'...

ולא רק אלו שמבחוץ.... זקני אנ"ש, החסידים האפויים כבר שנים רבות בתוך ה'חידדער' של רבינו הולכים בדרכיו ומקיימים עצותיו, המועידים גם הם שמאז הקו 'מערכת ברסלב'

מגיעים למערכת בו מתבטאים המשאירים את ההרגשות המציפיים את ליבם כשכולם מסיימים באותן מילים 'יותר ממה שאמרת כתוב כאן', 'לא יספיקו כל הצירופי אותיות שבעולם להעביר את מה שאני חייב

בחיים אין מספיק פרסומת?! תמהים הם בקול דממה דקה המהולה בזעקת רחמנות איומה הקורעת כל לב על כל אותם רבבות נשמות המתגלגלות עדיין בעפר, חובקים אשפתות....

אין ספור הודעות של תודה והודאה

שייכת להם כלל וכלל, וכך זוכים הם לשמש כשופר בו משתמש רבינו לכבוש את כל העולם ולגלות את ענינו וסודו לכל יושבי תבל.

גליון המפואר 'האירה'

אם חשבנו עד היום שזה נעצר כאן, מסתבר שטעינו, ובגדול... בתחילת תשפ"ג נכנסה התקרבות הגאולה והתפשטות אורו של רבינו למושגים שלא ידענו עליהם ושברה שיאים חדשים. דבר הגאולה ההולכת ומתקרבת בצעדים מואצים הגביהה בתקופה האחרונה הילוך... האברכים מוסרי הנפש שעד עכשיו כבר אינם נותנים מנוח בעבודת קדשם לגלות את הסגולה לעם סגולה, הטו ידם שנית ולא שקטה ונחה דעתם ממה שנעשה כבר בעולם עד עתה, הפעולות הגדולות החובקות זרועות תבל. ובכוחות רעננים ומחודשים קפצו עוד הפעם למים עמוקים, להתקדם יותר ויותר במלאכת הפצת דעתו הקדושה, כשהגו בדעתם להוציא לאור עולם גיליון מפואר בשם 'האירה' עלון ערוך בטוב טעם ודעת, המביא את דבר רבינו הקדוש בכלי מפואר ביותר, מעניין, מרתק, ומושך.

הגליון המעניין על שלל מדוריו המרתקים, המופיע מידי שבועיים ונדפס בכעשרת אלפים עותקים, התקבל בכל שכבות הציבור 'כמים קרים על נפש עיפה' בכל מקום בו הונחו הגליונות נחטפו הם מיד כלחמניות טריות, בכל בית כנסת, שיטבלאך, שזכה לקבל כמה גליונות בודדים נראו צמאים לדבר השם הקוראים בשקיקה את הגליון המרתק, מגלים עולמות חדשים, וטועמים טעם חיים טובים, ריח הניחוח של הצדיק האמת המנושבת מבין בתרי דפיה, שמע הגאולה הפרטית והכללית הזועקת בכל כתבה ומדור לכשלעצמה.

לקבל ולשאוב דין מן דין, להתחזק בדרכי החיים שמנחילנו רבינו, כך שבעצם הקו זהו הקשר היחידי שיש להם עם רבינו הקדוש. אחרים מצביעים על נקודה אחרת, עד לפני כמה שנים היה לוקח לפעמים למקורב טרי שנים זמנים ארוכים בהם היה מסתובב סביב סביב, טועם קצת, מנסה, מסתייג, נבוך רבות בדעתו, לפעמים היה יכול להיתקע גם אצל מפורסמים או קהילות שונות המוכרות את סחורתם בשם רבינו... ועד שהיה מגיע לנקודה הפנימית לרבינו הקדוש בעצמו היה יכול לקחת לו תקופות ארוכות ביותר מלוות עם מעברים שבירות ואכזבות בלי שיעור ומספר, וזה על הצד שהוא זכה בכלל להגיע לנקודה... מאז שהפציעה אורה של 'מערכת ברסלב' בעולם קיבל כל ההתקרבות פנים חדשות, מיד בהתחלה מקבלים כבר את כל התמונה בשלימות, על מגש של כסף. דבר רבינו בעוז ובגאון, נקי, טהור, זך וצה, בלי שיבושים שונים ומשונים.

אין כל צילו של ספק שתחת כל זה טמונים שעות רבות של התמסרות מוחלטת לרבינו הקדוש יגיעות ומסירות נפש עצומות ביותר. ולא, לא מדובר בעסקנים, מחוללי שינויים, אנשים שיודעים להרים דברים, אנשים שמסוגלים למשהו, ההיפך מדובר באברכים פשוטים שרחוקים מכל הבלי העם הזה וכל השקר שיש בעולם כרחוק מזרח ממערב, אברכים שניהול דברים וביטחון עצמי הוא החלק הכי חלש אצלם... אברכים שליבם הלב הבשר אינה נותנת להם מנוח ובכל רצונם נפשם ומאודם חפצים לזכות עוד יהודים לטעום מאותה טעם נערב, והיא הסיבה היחידה המפעילה אותם, לעסוק בעבודת הקודש מול כל המניעות, המשברים, החלישות הדעת. מזרימה בהם אנרגיות שאינה

הרי שכל ענין רבינו השתנה אצלם לטובה עד בלתי הכר, דבר השם הנשמעת ברמה, בעוז ותעצומות. דבר שמאז בריאת העולם לא היה עדיין... מעורר מחדש אהבת קדומים, מחדש, מעורר ומלהיב מחדש את כל העניין של רבינו, אנשים שזכו להיוולד לתוך הטוב, אצל חסידי ברסלב אך לפעמים נהפך הדבר למלומדה... כשלא טעמו מעולם טעמה של חיים בלי הצדיק, כנראה... מתבטאים שהם מרגישים כאילו התקרבו זה עתה מחדש בזכות הקו, מקורבים וותיקים ואנשי מעשה שחיפוש הצדיק ורוח קדשו מקבלת אצלם מומד חדש תנופה התחזקות והתחדשות עצומה.

'כל הקשר שלי עם ברסלב זה רק מערכת ברסלב' מגיבים מאות מהמאזינים. אני מקורב כבר, אבל להתפלל בבית כנסת על שמו אינה בכוחותיי עדיין, או אפילו מקורבים מכבר אבל מצוקת הזמן אינה מנחת להם לבוא להתאסף עם אנשי הצדיק,

מערכת ברסלב

סיכום פעילות טנת תשפ"ג

100

למעלה מ-100 מגידי שיעור ונואמים המעבידים את דבר רבינו בטהרתה ובהירות כתיבתה מסיני בשלוחת 'אוצר השיעורים'.

5

למעלה מחמשה שנים שהקו פעיל, מעביר את דבר השם וצדיקיו הנאמנים ברמה בעוז ותעצומות, כולם שווים לטובה.

146

'סיפורי התקרבות' כבר היה בקו, כולם כאחד בתורת רבינו הקדוש מעוררים ומלהיבים את לב השומעם לאבינו שבשמים.

4,000

מאזינים קבועים שמרגישים שהקו הוא בעבורם החמצן היומי (-טעגליכע אקסענדזשין) ואינם מוותרים על יום אחד בלי להאזין לקו! לקבל אור שמחה אמונה התחדשות והתחזקות.

12

חברי המערכת, שעובדים עבודה של שעות ארוכות כל יום!

מתחת כל שיעור/אינטערוויא/עדכון העולה לקו טמון עבודה ויגיעה גדולה ביותר, והרבה מחשבה שהשיעור יהיה מספיק ברור, שהכוונות תשדר את המסר הנכון העולה מהשיעור.

נועצים בכל שאלה וספק עם חשובי אנ"ש המדריכים את חברי המערכת על כל צעד ושעל מה לומר ומה לא, באיזה אופן וצורה, וכן הלאה.

1.566.927

דקות האזנה בחודש האחרון! כולם מלאים וגדושים בדעת נקי חך מהיכלו של הנחל נובע מקור חכמה.

79

מקליטים יקרים איכותיים ביותר מפוזרים בין הישיבות הקדושות,

בבתי מדרשים, ואצל אברכי אנשי שלומינו, כולם חיים על ידי 'מערכת ברסלב' להקליט השיעורים, למען מלאות את כל הארץ דעה את השם.

8000

גליונות 'האירה' נדפסים בכל שבועיים

(חוץ ממה שמדפיסים באופן עצמאי בעוד כמה מדינות וערים נוספות אשר יד העסקנים עדיין לא הגיעה לשם כדי להדפיס)

9

מספרי טלפון מסביב העולם:

2 בארץ ישראל / 5 באמריקא / 1 בלנדון / 1 באנטווערפן.

ועוד היד נטיה להוסיף עוד ועוד
להפיץ דעתו הק' בכל העולם

**לטייל
בתורתו**
לעידוד העסקה והתבוננות
בליקוסי מוהר"ן

שנה של נקודות טובות!

דקל